وَمَآ أُبَرِّئُ نَفۡسِيٓۚ إِنَّ ٱلنَّفۡسَ لَأَمَّارَةُۢ بِٱلسُّوٓءِ إِلَّا
مَا رَحِمَ رَبِّيٓۚ إِنَّ رَبِّي غَفُورٞ رَّحِيمٞ ﴿٥٣﴾ وَقَالَ ٱلۡمَلِكُ ٱئۡتُونِي
بِهِۦٓ أَسۡتَخۡلِصۡهُ لِنَفۡسِيۖ فَلَمَّا كَلَّمَهُۥ قَالَ إِنَّكَ ٱلۡيَوۡمَ لَدَيۡنَا
مَكِينٌ أَمِينٞ ﴿٥٤﴾ قَالَ ٱجۡعَلۡنِي عَلَىٰ خَزَآئِنِ ٱلۡأَرۡضِۖ إِنِّي حَفِيظٌ
عَلِيمٞ ﴿٥٥﴾ وَكَذَٰلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي ٱلۡأَرۡضِ يَتَبَوَّأُ مِنۡهَا حَيۡثُ
يَشَآءُۚ نُصِيبُ بِرَحۡمَتِنَا مَن نَّشَآءُۖ وَلَا نُضِيعُ أَجۡرَ ٱلۡمُحۡسِنِينَ ﴿٥٦﴾
وَلَأَجۡرُ ٱلۡأٓخِرَةِ خَيۡرٞ لِّلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَكَانُواْ يَتَّقُونَ ﴿٥٧﴾ وَجَآءَ
إِخۡوَةُ يُوسُفَ فَدَخَلُواْ عَلَيۡهِ فَعَرَفَهُمۡ وَهُمۡ لَهُۥ مُنكِرُونَ ﴿٥٨﴾ وَ
لَمَّا جَهَّزَهُم بِجَهَازِهِمۡ قَالَ ٱئۡتُونِي بِأَخٖ لَّكُم مِّنۡ أَبِيكُمۡۚ أَلَا
تَرَوۡنَ أَنِّيٓ أُوفِي ٱلۡكَيۡلَ وَأَنَا۠ خَيۡرُ ٱلۡمُنزِلِينَ ﴿٥٩﴾ فَإِن لَّمۡ تَأۡتُونِي
بِهِۦ فَلَا كَيۡلَ لَكُمۡ عِندِي وَلَا تَقۡرَبُونِ ﴿٦٠﴾ قَالُواْ سَنُرَٰوِدُ عَنۡهُ
أَبَاهُ وَإِنَّا لَفَٰعِلُونَ ﴿٦١﴾ وَقَالَ لِفِتۡيَٰنِهِ ٱجۡعَلُواْ بِضَٰعَتَهُمۡ فِي
رِحَالِهِمۡ لَعَلَّهُمۡ يَعۡرِفُونَهَآ إِذَا ٱنقَلَبُوٓاْ إِلَىٰٓ أَهۡلِهِمۡ لَعَلَّهُمۡ
يَرۡجِعُونَ ﴿٦٢﴾ فَلَمَّا رَجَعُوٓاْ إِلَىٰٓ أَبِيهِمۡ قَالُواْ يَٰٓأَبَانَا مُنِعَ مِنَّا
ٱلۡكَيۡلُ فَأَرۡسِلۡ مَعَنَآ أَخَانَا نَكۡتَلۡ وَإِنَّا لَهُۥ لَحَٰفِظُونَ ﴿٦٣﴾

53. వ-వూ-ఉబర్రిఉ-నఫ్ సీ-ఇన్నన్-నఫ్ న-ల-
అమ్మారతుమ్-బిస్-సూఇ-ఇల్లా-మా-రహిమ-రబ్బీ. ఇన్న-
రబ్బీ-గఫూరుర్-రహీమ్. 54. వ-ఖాలల్-మలి-కూ-తూనీ-
బిహీ-అస్-తఖ్-లిస్హు-లి-నఫ్సీ-ఫలమ్మా-కల్లమహూ-
ఖాల-ఇన్నకల్-యౌమ-లదైనా-మకీనున్-అమీన్. 55.
ఖాలజ్-అల్ నీ-అలా-ఖజా-ఇనిల్-అర్జి-ఇన్నీ-హఫీ-
జున్-అలీమ్. 56. వ-కజాలిక-మక్-కన్నా-లి-యూసుఫ-
ఫిల్-అర్జి-యత-బవ్వఉమిన్హా హైసు-యషాఉ.
నుసీబు-బిరహ్-మతినా-మన్-నషాఉ-వలా-నుజీఉ-అజ్-
రల్-ముహ్-సినీన్. 57. వ-ల-అజ్రుల్-ఆఖిరతి-ఖైరుల్-
లిల్-లజీన-ఆమనూ-వ-కానూ-యత్త-ఖూన్. 58. వ-
జాఅ-ఇఖ్-వతు-యూసుఫ-ఫ-దఖలూ-అలైహి-ఫ-అరఫ-
హుమ్-వ-హుమ్-లహూ-మున్-కిరూన్. 59. వలమ్మా-
జహ్హ-జ-హుమ్-బి-జహా-జిహిమ్-ఖాలా-తూనీ-బి-అఖిల్-
లకుమ్-మిన్-అబీకుమ్-అలా-తరౌన-అన్నీ-ఊఫిల్-కైల-
వ-అన-ఖైరుల్-మున్-జిలీన్. 60. ఫ-ఇల్-లమ్-తాతూనీ-
బిహీ-ఫలా-కైల-లకుమ్-ఇన్దీ-వలా-తఖ్-రబూని. 61.
ఖాలూ-స-నురావిదు-అన్-హు-అబాహు-వ-ఇన్నా-ల-
ఫాఇలూన్. 62. వ-ఖాల-లి-ఫిత్-యాని-హిజ్-అలూ-
బిజా-అత-హుమ్-ఫీ-రిహా-లిహిమ్-ల-అల్ల-హుమ్-యత్-
రిఫూనహా-ఇజన్-ఖలబూ-ఇలా-అహ్-లిహిమ్-లఅల్ల-
హుమ్-యర్-జిఊన్. 63. ఫ-లమ్మా-రజఊ-ఇలా-అబీ-
హిమ్-ఖాలూ-యా-అబానా-మునిఅ-మిన్నల్-కైలు-ఫ-
అర్సిల్-మఅనా-అఖానా-నక్-తల్-వ-ఇన్నా-లహూ-
లహా-ఫిజూన్.

53. నేను నా యాత్మను గూర్చి అది పవిత్రమైనది అని చెప్పను. నిశ్చయముగా ఆత్మ దుష్టత్వమునకు ప్రేరేపించును. కాని నా ప్రభువు అనుగ్రహించినపుడు అట్లు కానేరదు. నిశ్చయముగా నా ప్రభువు క్షమించువాఁడు. దయాళువు అని యూసుపు పలికెను. 54. రాజు "అతనిని నా యొద్దకు తీసికొనిరండు. నేను అతనిని నా పని కొఱకు ప్రత్యేకముగ నియమించి కొందు"నని పలికెను. ఆ పిదప రాజు యూసుపుతో సంభాషించి "నిశ్చయముగా నీవు ఈ దినమునుండి మా యొద్ద నమ్మకము పొంది మంచి స్థానమును పొందినవాఁడ వైతివి" అని పలికెను. 55. (అపుడు) యూసుపు "నీవు దేశములోని ఖజానాలపై నన్ను నియమింపుము. నేను బాగుగ కాపాడుదును. నేను బాగుగ తెలిసిన వాఁడను" అని పలికెను. 56. మేమిట్లు భూమిపై యూసుపునకు అధికార మొసంగతిమి. అందు తాను కోరిన చోటున స్థాన మేర్పఱచు కొనుచుండెను. మేము కోరినవారికి మా యనుగ్రహము కలిగించు చున్నారము. సత్కార్యములు చేయువారి ఫలితమును వ్యర్థపఱుపము. 57. విశ్వసించి భయభక్తులు వహించిన వారికి పరలోక పుణ్యము చాల శ్రేష్టమైనది. 58. యూసుఫు సహోదరులు వచ్చి యాతని యొద్ద ప్రవేశించిరి. అప్పుడాతఁడు వారిని గుర్తించెను. వారు ఆతని గుర్తింపఁజాలరైరి. 59. వారి కొఱకు వారి సామాగ్రిని సిద్ధపఱచి "మీ తండ్రికి పుట్టిన మీ సహోదరుని నా యొద్దకు తీసికొని రండు. నేను పూర్తి కొలత నిచ్చుటను అతిథులను బాగుగ సన్మానించుటను మీరు చూచుట లేదా! 60. కావున మీరు ఆతనిని నా యొద్దకు పిలిచికొని రానిచో నా యొద్ద మీకు పూర్తి ధాన్యము (కొలత) లభింపదు. మీరు నా యొద్దకు రాకూడదు" అని పలికెను. 61. వారు "మేము అతని కొఱకు అతని తండ్రి నడిగెదము. మేము తప్పక చేయుదుము" అని పలికిరి. 62. యూసుఫు తన సేవకులతో "వారిడబ్బును వారి సంచులలో నుంచుఁడు. వారు తమ యిండ్లకు పోయి దానిని తెలిసికొని బహుశ తిరిగి వత్తురు" అని పలికెను. 63. ఆ పిదప వారు తమ తండ్రి యొద్దకు చేరినపుడు "ఓ తండ్రీ! ధాన్యపు భర్తీ (కొలత) మాకు నిషేధింపఁబడినది. కావున మా సహోదరుని మావెంట పంపుము. మేము ధాన్యపు భర్తీ తీసికొని వత్తుము. మేము నిశ్చయముగ నాతనిని భద్రముగా కాపాడుదుము" అని పలికిరి.

64. ఖాల-హల్-ఆమను-కుమ్-తలైహి-ఇల్లా-కమా-
అమిన్-తుకుమ్-తలా-అఖీహి-మిన్-ఖబ్లు. ఫల్లాహు-
ఖైరున్-హాఫిజన్-వ-హువ-అర్హ-ముర్-రాహిమీన్. 65.
వ-లమ్మా-ఫతహూ-మతా-తహుమ్-వజదూ-బిజా-తత-
హుమ్-రుద్దత్-ఇలై-హిమ్-ఖాలూ-యా-అబానా-మా-
నబ్గీ-హాజిహీ-బిజా-తతునా-రుద్దత్-ఇలైనా. వ-నమీరు-
అహ్-లనా-వ-నహ్-ఫజు-అఖానా-వ-నజ్-దాదు-కైల-
బఈర్. జాలిక-కైలున్-యసీర్. 66. ఖాల-లన్-ఉర్-
సిలాహూ-మఅ-కుమ్-హత్తా-తూ-తూని-మౌ-సిఖమ్-
మినల్లాహి-ల-తా-తున్ననీ-బిహీ-ఇల్లా-అన్-యుహాత-
బికుమ్-ఫ-లమ్మా-అతౌహు-మౌ-సిఖ-హుమ్-ఖాలల్లాహు-
అలా-మా-నఖూలు-వకీల్. 67. వ-ఖాల-యా-బనియ్యా-
లా-తద్-ఖులూ-మిన్-బాబిన్-వాహిదిన్-వద్-ఖులూ-
మిన్-అబ్వాబిమ్-ముత-ఫర్రి-ఖతిన్-వ-మా-ఉగ్నీ-
అన్కుమ్-మినల్లాహి-మిన్-షైఇన్ ఇనిల్ -హుక్ము-ఇల్లా-
లిల్లాహి. అలైహి-తవక్కల్తు-వఅలైహి-ఫల్-యత-
వక్కలిల్-ముత-వక్కి-లూన్. 68. వ-లమ్మా-దఖలూ-
మిన్-హైసు-అమర-హుమ్-అబూ-హుమ్-మా-కాన-
యుగ్నీ-అన్-హుమ్ మినల్లాహి-మిన్-షై ఇన్. ఇల్లా-హాజ-
తన్-ఫీ-నఫ్సి-యఅ ఖూబ-ఖజాహా-వ-ఇన్నహూ-లజూ-
ఇల్-మిల్-లిమా-అల్-లమ్నాహు-వలాకిన్న-అక్-
సరన్నాసి-లా-యఅ-లమూన్. 69. వ-లమ్మా-దఖలూ-
అలా-యూసుఫ-ఆవా ఇలైహి-అఖాహు-ఖాల-ఇన్నీ-అన-
అఖూక-ఫలా-తబ్-తఇస్-బిమా-కానూ-యఅ-మలూన్.

قَالَ هَلْ اٰمَنُكُمْ عَلَيْهِ اِلَّا كَمَآ اَمِنْتُكُمْ عَلٰٓى اَخِيْهِ مِنْ قَبْلُ
فَاللّٰهُ خَيْرٌ حٰفِظًا وَّهُوَ اَرْحَمُ الرّٰحِمِيْنَ ۝٦٤ وَلَمَّا فَتَحُوْا
مَتَاعَهُمْ وَجَدُوْا بِضَاعَتَهُمْ رُدَّتْ اِلَيْهِمْ قَالُوْا يٰٓاَبَانَا مَا
نَبْغِيْ هٰذِهٖ بِضَاعَتُنَا رُدَّتْ اِلَيْنَا وَنَمِيْرُ اَهْلَنَا وَنَحْفَظُ اَخَانَا
وَنَزْدَادُ كَيْلَ بَعِيْرٍ ذٰلِكَ كَيْلٌ يَّسِيْرٌ ۝٦٥ قَالَ لَنْ اُرْسِلَهٗ
مَعَكُمْ حَتّٰى تُؤْتُوْنِ مَوْثِقًا مِّنَ اللّٰهِ لَتَاْتُنَّنِيْ بِهٖٓ اِلَّآ اَنْ
يُّحَاطَ بِكُمْ فَلَمَّآ اٰتَوْهُ مَوْثِقَهُمْ قَالَ اللّٰهُ عَلٰى مَا نَقُوْلُ وَكِيْلٌ ۝٦٦
وَقَالَ يٰبَنِيَّ لَا تَدْخُلُوْا مِنْۢ بَابٍ وَّاحِدٍ وَّادْخُلُوْا مِنْ
اَبْوَابٍ مُّتَفَرِّقَةٍ وَمَآ اُغْنِيْ عَنْكُمْ مِّنَ اللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ
اِنِ الْحُكْمُ اِلَّا لِلّٰهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَعَلَيْهِ فَلْيَتَوَكَّلِ
الْمُتَوَكِّلُوْنَ ۝٦٧ وَلَمَّا دَخَلُوْا مِنْ حَيْثُ اَمَرَهُمْ اَبُوْهُمْ مَا
كَانَ يُغْنِيْ عَنْهُمْ مِّنَ اللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ اِلَّا حَاجَةً فِيْ نَفْسِ
يَعْقُوْبَ قَضٰىهَا وَاِنَّهٗ لَذُوْ عِلْمٍ لِّمَا عَلَّمْنٰهُ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ
ع ١١ النَّاسِ لَا يَعْلَمُوْنَ ۝٦٨ وَلَمَّا دَخَلُوْا عَلٰى يُوْسُفَ اٰوٰٓى اِلَيْهِ
اَخَاهُ قَالَ اِنِّيْٓ اَنَا اَخُوْكَ فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ۝٦٩

64. అపుడు యాఖూబు "దీనికి ముందు అతని సహోదరుని విషయమున మిమ్ము నమ్మినట్లుగదా! ఈతని
విషయమున మిమ్ము నమ్మవలయును. దేవుఁడే బాగుగ కాపాడువాఁడు. అతఁడే సర్వ దయాళువుల కంటెను
నెక్కుడు దయాళువు" అని పలికెను. 65. వారు తమ సామాగ్రిని విప్పఁగా అందు తమ డబ్బును చూచిరి. అది
వారికి వాపసు చేయఁబడెను. "ఓ నాయనా! మా కింకేమి కావలయును. ఇదిగో మా ధనము. మాకు వాపసు
చేయఁబడినది. ఇఁక మరల పోయి మా యింటికొఱకు ధాన్యము తెచ్చెదము. మా తమ్ముని జాగ్రత్తగా కాపాడుదుము.
ఎక్కువగా నొక యొంటె బరువు ధాన్యము తీసికొందుము. ఈ ధాన్యప్రాప్తి చాల సులభమైనది" అని పలికిరి. 66.
"మీరు పట్టువడిన దప్ప అతనిని నా యొద్దకు తెత్తుమని మీరు నాకు దేవుని ప్రమాణము చేసినగాని నేను అతనిని
మీ వెంటనంపను" అని యాఖూబు పలికెను. ఆ పిదప వారందఱును అతనికి తమ వాగ్దానము నొసంగఁగా "మనము
పలుకుమాటలకు దేవుఁడే రక్షకుఁడు" అని యాఖూబు పలికెను. 67. "ఓ నా పుత్రులారా! మీరు ఒకే ద్వారమునుండి
ప్రవేశింపకుఁడు. వేర్వేఱు ద్వారములనుండి ప్రవేశింపుఁడు. దేవుఁడు నియమించిన దానినుండి మిమ్ము
తప్పింపఁజాలను. దేవునికే అధికారమున్నది. అతని పైననే నేను ఆధారపడియున్నాఁడను. ఆధారపడువారు అతనిపైననే
ఆధారపడవలెను." అని యాఖూబు పలికెను. 68. వారు తమ తండ్రి అజ్ఞాపించినట్లు పురములో ప్రవేశించిరి.
దేవుఁడు నియమించిన దాని నుండి యాఖూబు వారిని తప్పింపఁజాలఁడు. కాని యాఖూబు మనస్సులోనున్న ఒక
కోర్కెను అతఁడు తీర్చికొనెను. మేము, అతనిని నేర్పినదానిఁబట్టి యాతఁడు జ్ఞానము గలవాఁడు. కాని పెక్కుమంది
కది తెలియదు. 69. వారు యూసుపునొద్దకు పోఁగా యూసుపు తన సొంత తమ్ముని తన యొద్దకుఁ జేర్చి
నేనునిశ్చయముగ నీ సహోదరుఁడను. కావున వారు చేయుచున్న పనులకు నీవు దుఃఖపడకుము" అని పలికెను.

70. ఫలమ్మా జహ్-హజహుమ్-బి-జహా-జిహిమ్-జ-అలస్-సిఖాయత-ఫీ-రహ్‌లి-అఖీహి-సుమ్మ-అజ్-జన-ము-అజ్-జినున్ అయ్యతు-హల్-ఈరు-ఇన్న-కుమ్-లసారి-ఖూన్. 71. ఖాలూ-వ-అఖ్-బలూ-అలైహిమ్-మాజా-తఫ్-ఖిదూన్. 72. ఖాలూ-నఫ్‌ఖిదు-సువా-అల్-మలికి-వలి-మన్-జాఅ-బిహీ-హిమ్‌లు-బ-ఈరిన్-వ-అన-బిహీ-జయీమ్. 73. ఖాలూ-తల్లాహి-లఖద్-అలిమ్-తుమ్-మా-జీనా-లి-నుఫ్-సిద-ఫిల్-అర్‌జి-వ-మా-కున్నాసారి-ఖీన్. 74. ఖాలూ-ఫమా- జజా-ఉహూ-ఇన్-కున్-తుమ్-కాజి-బీన్. 75. ఖాలూ-జజా-ఉహూ-మన్-వుజిద-ఫీ-ర హ్-లిహీ-ఫహువ-జజా-ఉహూ. కజాలిక-నజ్-జిజ్-జాలిమీన్. 76. ఫ-బదఅ-బి-ఔ-ఇ- యతిహిమ్-ఖబ్ల-వి ఆఇ- అఖీహి-సు-మ్మస్-తఖ్--రజహా-మిన్-విఆఇ-అఖీహి. కజాలిక-కిద్నా-లి-యూసుఫ మాకాన-లి-యాఖుజ-అఖాహు-ఫీ-దీనిల్-మలికి-ఇల్లా-అ్-యషా-అల్లాహు. నర్-ఫ ఉ-దర-జాతిమ్-మన్-నషాఉ. వ-ఫౌఖ-కుల్లి-జీఇల్మిన్-అలీమ్. 77. ఖాలూ-ఇన్-యస్‌రిఖ్-ఫఖద్-సరఖ-అఖుల్-లహూ-మిన్-ఖబ్లు-ఫఅసర్రహా-యూసుఫు-ఫీ-నఫ్-సిహీ-వలమ్ యుబ్‌దిహా-లహుమ్-ఖాల-అన్-తుమ్-షర్రుమ్-మకానన్-వల్లాహు-అఅ్-లము-బిమా-తసిఫూన్. 78. ఖాలూ-యా-అయ్యుహల్-అజీ-జు-ఇన్న-లహూ-అబన్-షైఖన్-కబీరన్-ఫ-ఖుజ్-అహ-దనా-మకా-నహూ-ఇన్నా-నరాక-మినల్-ముహ్-సినీన్.

وما أبرئ ١٣ ٢٤٥ يوسف ١٢

فلما جهزهم بجهازهم جعل السقاية في رحل
أخيه ثم أذن مؤذن أيتها العير إنكم لسارقون ﴿٧٠﴾ قالوا
وأقبلوا عليهم ماذا تفقدون ﴿٧١﴾ قالوا نفقد صواع
الملك ولمن جاء به حمل بعير وأنا به زعيم ﴿٧٢﴾
قالوا تالله لقد علمتم ما جئنا لنفسد في الأرض وما
كنا سارقين ﴿٧٣﴾ قالوا فما جزاؤه إن كنتم كاذبين ﴿٧٤﴾ قالوا
جزاؤه من وجد في رحله فهو جزاؤه كذلك نجزي
الظالمين ﴿٧٥﴾ فبدأ بأوعيتهم قبل وعاء أخيه ثم
استخرجها من وعاء أخيه كذلك كدنا ليوسف ما
كان ليأخذ أخاه في دين الملك إلا أن يشاء الله نرفع
درجات من نشاء وفوق كل ذي علم عليم ﴿٧٦﴾ قالوا إن
يسرق فقد سرق أخ له من قبل فأسرها يوسف في
نفسه ولم يبدها لهم قال أنتم شر مكانا والله أعلم
بما تصفون ﴿٧٧﴾ قالوا يا أيها العزيز إن له أبا شيخا
كبيرا فخذ أحدنا مكانه إنا نراك من المحسنين ﴿٧٨﴾

منزل ٣

70. ఆ పిదప వారి కొఱకు వారి సామాగ్రి సిద్ధపఱచినపుడు తన తమ్ముని సంచిలో గిన్నె నుంచెను. ఆ పిదప కేక వేయువాఁ డొకఁడు "బిడారు లార! నిశ్చయముగ మీరు దొంగలు" అని కేక వేసెను. 71. వారు వారివైపున తిరిగి మీ దేమిపోయినది అని పలికిరి. 72. (అపుడు) "రాజుగారి గిన్నె పోయినది. ఎవఁడు దానిని దీసికొని వచ్చునో వానికి ఒక యొంటె భారము ధాన్యము లభించును. దానికి నేను జామీనుదారుఁడను" అని పలికెను. 73. వారు "దేవునిసాక్షి! మేము మీ దేశమున చెడుగుచేయుటకు రాలేదు. అని మీకు బాగుగ తెలియును. మేమెన్నఁడును దొంగతనము చేసియుండలేదు" అని పలికిరి. 74. అపుడు రాజభటులు "మీరు అసత్యము చెప్పియుండినచో దీనికేమి శిక్ష విధింపవలెను" అని పలికిరి. 75. ఎవని సంచిలో ఆ గిన్నె దొరకునో అతఁడు దానికి బదులున్నాఁడు. ఇటులే మేము దుర్మార్గులను శిక్షింతుము" అని వారు పలికిరి. 76. ఆ పిదప యూసుపు తన తమ్ముని సంచిని చూచుటకు ముందు వారి సంచులను చూచుటకు ప్రారంభించెను. ఆ పిదప తన తమ్ముని సంచిలో నుండి యా గిన్నెను తీసెను. ఇట్లు మేము యూసుపునకు యుక్తి చూపితిమి. దేవుఁడు కోరినది తప్ప, యూసుపు తన తమ్ముని ఆ రాజు చట్టమునుబట్టి తీసికొనఁజాలకుండెను. మేము కోరిన వారి దర్జాలను గొప్పవిగాఁజేయుదుము. తెలిసిన ప్రతివానికంటెను ఎక్కువ తెలిసినవాఁడొకఁ డున్నాఁడు. 77. వారు "ఈతఁడు దొంగలించినచో, ఇంతకుముందు కూడ ఈతని అన్న దొంగిలించియున్నాఁడు" అని పలికిరి. అపుడు యూసుపు తన మనస్సులో మెల్లగా వారికి దెలియపఱచక "మీరే చాల చెడ్డవారలు. మీరు పలుకునది దేవునికి బాగుగఁ దెలియును" అని అనుకొనెను. 78., వారు "ఓ మంత్రి! అతనికి చాల వయస్సు చెల్లిన తండ్రి గలఁడు. కావున అతనికి బదులుగ మాలో నొక్కని నుంచుకొనుము. నీవు మేలు చేయువాఁడవుగా మాకు కనఁబడుచున్నావు" అని పలికిరి.

79. ఖాల-మఅ-జల్లాహి-అన్-నాఖుజ-ఇల్లా-మన్-వజద్నా-మతా-అనా-ఇన్-దహూ-ఇన్నా-ఇజల్-లజాలిమూన్. 80. ఫ-లమ్మస్-తై-అసూ-మిన్‌హు-ఖలసూ-నజియ్యన్. ఖాల-కబీరు-హుమ్-అలమ్-తఅ-లమూ-అన్న-అబా-కుమ్-ఖద్-అఖజ-అలై-కుమ్-మౌ-సిఖమ్-మినల్లాహి-వ-మిన్-ఖబ్లు-మా-ఫర్రత్-తుమ్-ఫీ-యూసుఫ-ఫలన్-అబ్-రహల్-అర్‌జ-హత్తా-యాజన-లీ-అబీ-ఔ-యహ్‌కు-మల్లాహు-లీ-వ-హువ-ఖైరుల్-హాకిమీన్. 81. ఇర్-జిఊ-ఇలా-అబీకుమ్-ఫఖూలూ-యా-అబానా-ఇన్నబ్-నక-సరఖ-వమా-షహిద్నా-ఇల్లా-బిమా-అలిమ్నా-వమా-కున్నా-లిల్-గైబి-హాఫి-జీన్. 82. వస్-అలిల్-ఖర్యతల్-లతీ-కున్నా-ఫీహా-వల్-ఈరల్-లతీ-అఖ్-బల్నా-ఫీహా.వ-ఇన్నా-ల-సాదిఖూన్. 83. ఖాల-బల్-సవ్వలత్-లకుమ్-అన్-ఫుసుకుమ్-అమ్రన్. ఫసబ్రున్-జమీలున్. అసల్లాహు-అన్‌యాతి-యనీ-బిహిమ్-జమీ-అన్. ఇన్నహూ-హువల్-అలీముల్-హకీమ్. 84. వ-తవల్లా-అన్-హుమ్-వ-ఖాల-యా-అసఫా-అలా-యూసుఫ-వబ్-యజ్-జత్-ఐనాహు-మినల్-హుజ్‌ని-ఫహువ-కజీమ్. 85. ఖాలూ-తల్లాహి-తఫ్- తఉ-తజ్‌కురు-యూసుఫ-హత్తా-తకూన-హరజన్-ఔ-తకూన-మినల్-హాలికీన్. 86. ఖాల-ఇన్నమా-అష్-కూ-బస్సీవ-హుజ్-నీ. ఇలల్లాహి-వ-అఅ-లము-మినల్లాహి-మా-లా-తఅ-లమూన్.

وما ابرئ ۱۳ ۲۴۶ يوسف ۱۲

قال معاذ الله ان نأخذ الا من وجدنا متاعنا عنده
انا اذا لظلمون ﴿۷۹﴾ فلما استيئسوا منه خلصوا نجيا ع ۹
قال كبيرهم الم تعلموا ان اباكم قد اخذ عليكم
موثقا من الله ومن قبل ما فرطتم في يوسف فلن
ابرح الارض حتى يأذن لي ابي او يحكم الله لي وهو
خير الحكمين ﴿۸۰﴾ ارجعوا الى ابيكم فقولوا يابانا ان
ابنك سرق وما شهدنا الا بما علمنا وما كنا
للغيب حفظين ﴿۸۱﴾ وسل القرية التي كنا فيها
والعير التي اقبلنا فيها وانا لصدقون ﴿۸۲﴾ قال بل
سولت لكم انفسكم امرا فصبر جميل عسى الله ان
يأتيني بهم جميعا انه هو العليم الحكيم ﴿۸۳﴾ وتولى
عنهم وقال يأسفى على يوسف وابيضت عينه من
الحزن فهو كظيم ﴿۸۴﴾ قالوا تالله تفتؤا تذكر يوسف حتى
تكون حرضا او تكون من الهلكين ﴿۸۵﴾ قال انما اشكوا
بثي وحزني الى الله واعلم من الله ما لا تعلمون ﴿۸۶﴾

منزل ۳

79. యూసుపు "మా సొమ్ము ఎవ్వనియొద్ద లభించినదో వానిని వదలి యింకొకనిని పట్టుకొనకుండుటకై మేము దేవుని శరణుచొచ్చుచున్నాము. అట్లు చేసినచో మేము అన్యాయము చేసిన వారల మగుదుము" అని పలికెను. 80. పిదప వారు అతని విషయమున నిరాశులై ఆలోచించుటకు ఏకాంతమున చేరిరి. వారిలో పెద్దవాఁడు "మీ తండ్రి మీచే దేవుని ప్రమాణము చేయించి వాగ్దానము గైకొని యున్నాఁడు అని మీకుఁదెలియదా! మీరు ఇంతకుముందు యూసుపు విషయమున నేరము చేసియున్నారు. కావున నా తండ్రి నాకు సెలవు నొసంగునంతవఱకును లేదా నా విషయమున దేవుఁడు ఆజ్ఞాపించునంత వరకు నేను ఈ దేశమును వదలిపెట్టను దేవుడు సరియైన యాజ్ఞ చేయువాఁడు. 81. మీరు మీ తండ్రి యొద్దకు తిరిగిపోయి, "ఓ తండ్రీ! నీ కుమారుఁడు దొంగతనము చేసెను. మాకు తెలిసిన దానిని మాత్రమే మేము పలికితిమి. మేము మఱుఁగు విషయముల నెఱింగినవారము కాము. 82. మేమున్న యూరివారలను మేము వచ్చిన బిడారము వారి నడుగుము. మేము నిశ్చయముగ సత్యము పలుకుచున్నాము" అని పలుకుఁడని చెప్పెను. 83. యాఖూబు "మీ యాత్మలు ఒక మాటను కల్పించి కొన్నవి. ఇఁక ఓపిక వహించుటయే మేలు...బహుశ దేవుఁడు వారలందఱిని నా యొద్దకు తీసికొని వచ్చును. నిశ్చయముగ అతఁడే సర్వజ్ఞుడు వివేచనాపరుఁడు" అని పలికెను. 84. అతఁడు వారి నుండి ముఖము త్రిప్పికొని "అయ్యో యూసుఫా!" అని పలికెను. మఱియు అతని కన్నులు దుఃఖము వలన తెల్లనాయెను. అతఁడు దుఃఖముతో నిండియుండెను. 85. వారు "దేవుని సాక్షి! నీవు క్షీణించిపోవునంత వఱకును లేదా చచ్చిపోవునంత వఱకును నీవు యూసుపును జ్ఞప్తి చేయుచునే యుందువు' ' అని పలికిరి. 86. అపుడు యాఖూబు "నా విచారమును దుఃఖమును దేవునికే తెలుపుచున్నాను. మీకుఁదెలియనది దేవుని వలన నాకుఁ దెలియును" అని పలికెను.

87. యా-బనియ్యె జ్-హబూ-ఫత-హేస్-ససూ-మిన్-
యూసుఫ-వ-అఖీహి-వలా. తైఅసూ-మిర్-రౌ-హిల్లాహి-
ఇన్నహూ-లా-యై-అసుమిర్-రౌ-హిల్లాహి-ఇల్లల్-ఖౌముల్-
కాఫిరూన్. 88. ఫలమ్మా-దఖలూ-అలైహి-ఖాలూ-యా-
అయ్యుహల్-అజీజు-మస్సనా-వ-అహ్-ల-నజ్-జుర్రు-
వ-జీనా-బి-బిజా-అతిమ్-ముజ్-జాతిన్-ఫ-ఔ-ఫి. లనల్-
కైల-వత-సేద్దఖ్-అలైనా. ఇన్నల్లాహ-యజ్‌జిల్-ముత-
సద్ది-ఖీన్. 89. ఖాల-హల్-అలిమ్-తుమ్-మా-ఫఅల్-
తుమ్-బి-యూసుఫ-వ-అఖీహి ఇజ్-అన్తుమ్-జాహిలూన్.
90. ఖాలూ-అ-ఇన్నక-ల-అన్త-యూసుఫు. ఖాల-అన-
యూసుఫు-వ-హాజా-అఖీ-ఖద్-మన్నల్లాహు-అలైనా.
ఇన్నహూ-మన్-యత్తఖి-వ-యస్‌బిర్-ఫ-ఇన్నల్లాహ-లా-
యుజీఉ-అజ్-రల్-ముహ్సినీన్. 91. ఖాలూ-తల్లాహి-లఖద్-
ఆసర-కల్లాహు-అలైనా-వఇన్-కున్నా-ల-ఖాతి-ఈన్. 92.
ఖాల-లా-తస్-రీబ-అలై కుముల్-యౌమ-యగ్-
ఫిరుల్లాహు-లకుమ్-వహువ-అర్-హముర్-రాహి-మీ న్.
93. ఇజ్‌హబూ-బి-ఖమీ-సీ-హాజా-ఫఅల్-ఖూహు-అలా
వజ్‌హి-అబీ-యాతి-బసీరన్-వా-తూనీ-బి-అహ్-లికుమ్-
అజ్‌మ ఈన్. 94. వ-లమ్మా-ఫసే-లతిల్-ఈరు-ఖాల-
అబూ-హుమ్-ఇన్నీ-ల-అజిదు-రీహ-యూసుఫ-లౌలా-
అన్-తుఫన్ని-దూని. 95. ఖాలూ-తల్లాహి-ఇన్నక-లఫీ-
జలా-లికల్-ఖదీమ్-.

يوسف ١٢ ٢٤٧ وما ابرئ ١٣

يٰبَنِيَّ اذْهَبُوْا فَتَحَسَّسُوْا مِنْ يُّوْسُفَ وَاَخِيْهِ وَلَا تَايْـَٔسُوْا
مِنْ رَّوْحِ اللّٰهِ ۭ اِنَّهٗ لَا يَايْـَٔسُ مِنْ رَّوْحِ اللّٰهِ اِلَّا الْقَوْمُ
الْكٰفِرُوْنَ ﴿٨٧﴾ فَلَمَّا دَخَلُوْا عَلَيْهِ قَالُوْا يٰٓاَيُّهَا الْعَزِيْزُ مَسَّنَا
وَاَهْلَنَا الضُّرُّ وَجِئْنَا بِبِضَاعَةٍ مُّزْجٰىةٍ فَاَوْفِ لَنَا الْكَيْلَ
وَتَصَدَّقْ عَلَيْنَا ۭ اِنَّ اللّٰهَ يَجْزِي الْمُتَصَدِّقِيْنَ ﴿٨٨﴾ قَالَ
هَلْ عَلِمْتُمْ مَّا فَعَلْتُمْ بِيُوْسُفَ وَاَخِيْهِ اِذْ اَنْتُمْ جٰهِلُوْنَ ﴿٨٩﴾
قَالُوْٓا ءَاِنَّكَ لَاَنْتَ يُوْسُفُ ۭ قَالَ اَنَا يُوْسُفُ وَهٰذَآ اَخِيْ ۡ
قَدْ مَنَّ اللّٰهُ عَلَيْنَا ۭ اِنَّهٗ مَنْ يَّتَّقِ وَيَصْبِرْ فَاِنَّ اللّٰهَ
لَا يُضِيْعُ اَجْرَ الْمُحْسِنِيْنَ ﴿٩٠﴾ قَالُوْا تَاللّٰهِ لَقَدْ اٰثَرَكَ
اللّٰهُ عَلَيْنَا وَاِنْ كُنَّا لَخٰطِــِٕيْنَ ﴿٩١﴾ قَالَ لَا تَثْرِيْبَ عَلَيْكُمُ
الْيَوْمَ ۭ يَغْفِرُ اللّٰهُ لَكُمْ ۡ وَهُوَ اَرْحَمُ الرّٰحِمِيْنَ ﴿٩٢﴾ اِذْهَبُوْا
بِقَمِيْصِيْ هٰذَا فَاَلْقُوْهُ عَلٰي وَجْهِ اَبِيْ يَاْتِ بَصِيْرًا ۚ
وَاْتُوْنِيْ بِاَهْلِكُمْ اَجْمَعِيْنَ ﴿٩٣﴾ وَلَمَّا فَصَلَتِ
الْعِيْرُ قَالَ اَبُوْهُمْ اِنِّىْ لَاَجِدُ رِيْحَ يُوْسُفَ لَوْلَآ اَنْ
تُفَنِّدُوْنِ ﴿٩٤﴾ قَالُوْا تَاللّٰهِ اِنَّكَ لَفِيْ ضَلٰلِكَ الْقَدِيْمِ ﴿٩٥﴾

منزل ٣

87. "ఓ నా పుత్రులార! మీరుపోయి యూసుఫును ఆతని సహోదరుని వెదకుఁడు. మీరు దేవుని దయనుగూర్చి
యాశ వదలకుఁడు. నిశ్చయముగ అవిశ్వాసులు తప్ప నితరులు దేవుని దయనుగూర్చి ఆశవదలరు" అని యాఖూబు
పలికెను. 88. ఆ పిదప వారు యూసుఫు నొద్దకుఁజేరి "ఓ మంత్రి ! మాకును మాయింటివారికిని చాల కష్టము
కలిగినది. మేము కొంత డబ్బు తెచ్చియున్నాము. కావున మాకు సంపూర్ణమైన ధాన్యపు భర్తీ నొసంగుము. మాకు దాన
మొసంగుము. నిశ్చయముగ దేవుఁడు దానము చేయువారికి ప్రతిఫల మొసంగును" అని పలికిరి. 89. "మీరు
అజ్ఞానులుగా నున్నపుడు యూసుఫనకును ఆతని సహోదరునకును మీరేమీ చేసితిరో మీకు తెలియునా" అని
యాతఁడు పలికెను. 90. ఏమి? నీవు వాస్తవముగ యూసుఫువేనా అని వారు పలికిరి. "నేను యూసుఫును. మఱి
యితఁడు నా తమ్ముఁడు. దేవుఁడు మాకు మేలు చేసియున్నాఁడు. నిశ్చయముగ నెవరు భయపడి యోర్పుగలిగి
యుందురో అట్టి సత్కర్మల ఫలమును దేవుఁడు వృథపఱుపఁడు" అని యూసుఫు పలికెను. 91. వారు "దేవుని
సాక్షి! నిశ్చయముగ దేవుఁడు మాకంటె నీకు ఘనత నొసంగి నిన్ను ఎన్నుకొని యున్నాఁడు. మేమే తప్పుచేసి యున్నాము'
అని పలికిరి. 92. "ఈ దినము మీపై ఎట్టి నిందయు లేదు. దేవుఁడు మిమ్ము క్షమించును గాక! ఆతఁడే అందఱి
కంటెను నెక్కువ దయగలవాఁడు. 93. ఈ నాయంగీ తీసికొనిపోయి దీనిని నా తండ్రి ముఖముపై కప్పుఁడు. ఆతని
కన్నులకు దృష్టివచ్చును. మీ యింటి వారి నందఱిని నా యొద్దకు తీసికొని రండు" అని యూసుఫు పలికెను. 94.
బిడారము వెడలఁగనే వారి తండ్రి "నీవు మతిచెడిన ముసలివాఁడవు అని మీరు నన్ను చెప్పకున్నచో నిశ్చయముగ
నాకు యూసుఫు వాసన వచ్చుచున్నది" అని పలికెను. 95. "దేవునిసాక్షి! నీవు నీ ప్రాఁత పొరపాటులో పడియున్నావు'
అని వారు పలికిరి.

96. ఫలమ్మా-అన్-జా అల్-బషీరు-అల్-ఖాహు-అలా-వజ్-హిహీ-ఫర్-తద్ద-బసీరన్-ఖాల-అలమ్-అఖుల్-లకుమ్-ఇన్నీ-అఅ్‌లము-మినల్లాహి-మాలా-తఅ్‌-లమూన్. 97. ఖాలూ-యా-అబా-నస్-తగ్-ఫిర్-లనా-జునూ-బనా-ఇన్నా-కున్నా-ఖాతి-ఈన్. 98. ఖాల-సౌఫ-అస్-తగ్-ఫిరు-లకుమ్-రబ్బీ. ఇన్న-హూ-హువల్-గఫూరుర్-రహీమ్. 99. ఫ-లమ్మా-దఖలూ-అలా-యూసుఫ-ఆవా-ఇలైహి-అబ-వైహి-వ-ఖాలద్-ఖులూ-మిస్‌ర-ఇన్-షా-అల్లాహు-ఆమినీన్. 100. వ-రఫఅ-అబవైహి-అలల్-అర్షి-వ-ఖర్రూ-లహూ-సుజ్జ-దన్-వ-ఖాల-యా-అబతి-హాజా-తావీలు-రూయా-య-మిన్-ఖబ్లు-ఖద్-జఅలహా-రబ్బీ-హఖ్ఖన్-వ-ఖద్-అహ్‌సన-బీ-ఇజ్-అఖ్-రజనీ-మినస్-సిజ్‌ని-వ-జాఅ-బికుమ్-మినల్-బద్‌వి-మిమ్-బఅ్‌ది-అన్-నజగష్-షైతాను-బైనీ-వబైన-ఇఖ్-వతీ. ఇన్న రబ్బీ-ల తీఫుల్-ల్లిమా-యషాఉ. ఇన్నాహూ-హువల్-అలీముల్-హకీమ్. 101. రబ్బి-ఖద్-ఆతైతనీ-మినల్-ముల్కి-వ-అల్లమ్-తనీ-మిన్-తావీలిల్-అహాదీసి-ఫాతిరస్-సమా-వాతి-వల్-అర్జి-అన్త-వలియ్యీ-ఫిద్-దున్యా-వల్-ఆఖిరతి-తవఫ్-ఫనీ-ముస్-లిమన్-వ-అల్-హిఖ్- నీ-బిస్-సాలిహీన్. 102. జాలిక-మిన్-అంబా-ఇల్-గైబి-నూహీహి-ఇలైక-వమా-కున్త-ల-దైహిమ్-ఇజ్-అజ్-మఊ-అమ్-రహుమ్-వ-హుమ్-యమ్-కురూన్.

وما ابرئ ١٣ ٢٤٨ يوسف ١٢

فلما ان جاء البشير القه على وجهه فارتد بصيرا
قال الم اقل لكم اني اعلم من الله ما لا تعلمون ﴿٩٦﴾
قالوا يابانا استغفر لنا ذنوبنا انا كنا خطين ﴿٩٧﴾
قال سوف استغفر لكم ربي انه هو الغفور الرحيم ﴿٩٨﴾
فلما دخلوا على يوسف اوى اليه ابويه وقال ادخلوا
مصر ان شاء الله امنين ﴿٩٩﴾ ورفع ابويه على العرش
وخروا له سجدا وقال يابت هذا تاويل رءياي من
قبل قد جعلها ربي حقا وقد احسن بي اذ اخرجني
من السجن وجاء بكم من البدو من بعد ان نزغ
الشيطن بيني وبين اخوتي ان ربي لطيف لما يشاء
انه هو العليم الحكيم ﴿١٠٠﴾ رب قد اتيتني من الملك و
علمتني من تاويل الاحاديث فاطر السموت والارض
انت ولي في الدنيا والاخرة توفني مسلما والحقني
بالصلحين ﴿١٠١﴾ ذلك من انباء الغيب نوحيه اليك
وما كنت لديهم اذ اجمعوا امرهم وهم يمكرون ﴿١٠٢﴾

منزل ٣

96. ఆ పిదప సువార్త తెచ్చువాఁడు వచ్చి యాతని ముఖముపై ఆ యంగీని కప్పఁగనే అతఁడు చూడఁగలిగెను. "మీకు తెలియనది నాకు దేవుని వలన తెలియును. అని మీతోఁ జెప్పలేదా" అని యాఖూబు పలికెను. 97. వారు "ఓ తండ్రీ! మా పాపముల విషయమున దేవుని యొద్ద మా కొఱకు క్షమాపణ వేఁడుము. నిశ్చయముగ మేము తప్పు చేసిన వారలము" అని పలికిరి. 98. "కొంత నిదానింపుఁడు. నా ప్రభువును మీ కొఱకు క్షమాపణ వేఁడెదను. నిశ్చయముగ అతఁడే క్షమించువాఁడు, దయాళువు" అని యాఖూబు పలికెను. 99. పిదప వారు యూసుపు నొద్దకు పోయి చేరఁగా ఆయన తన తల్లిదండ్రులకు తన యొద్ద స్థానము నొసంగెను. దేవుఁడు కోరినచో శాంతియుతముగ మీరు మిసరులో ప్రవేశింపుఁడు" అని యూసుపు పలికెను. 100. అతఁడు తన తల్లిదండ్రులను సింహాసనముపై కూర్చుండఁబెట్టెను. వారందఱు అతనికి సాష్టాంగపడిరి. యూసుపు "ఓ తండ్రీ! పూర్వము నాకు వచ్చిన స్వప్న భావమిది. దానిని నా ప్రభువు నిజమైనదిఁగా జేసెను. అతఁడు నన్ను చెఱసాలనుండి విడిపించినపుడు అనుగ్రహించెను. నాకును నా సహోదరులకును సైతాను కలహము కలిగించిన పిదప గ్రామమునుండి మిమ్ము తీసికొని వచ్చెను. నిశ్చయముగా నా ప్రభువు తాను కోరినది, ఉపాధ్యాయముగాఁ జేయుచున్నాఁడు. నిశ్చయముగ అతఁడే సర్వము తెలిసినవాఁడు. ఉపాయశాలియు. 101. ఓ నా ప్రభువా! నీవు నాకు కొంత రాజ్యము నొసంగితివి. విషయముల వాస్తవమును నాకు నేర్పితివి. ఆకాశములకును భూమికిని సృష్టికర్తవు నీవే. ఇహమునందును పరమునందును నాకు రక్షకుఁడవు. నీవు నన్ను భక్తునిఁగనే మరణింపఁజేయుము. పుణ్యాత్ములతోఁజేర్పుము" అని పలికెను. 102. ఓ ముహమ్మదు! ఇది యగోచరమైన విషయము. దీనిని నీకు తెలుపుచున్నాము. వారు తమ కార్యమును నిశ్చయించి కుట్ర పన్నుచున్నపుడు నీవు వారియొద్ద లేకుంటివి.

103. వ-మా-అక్-సరున్నాసి-వలౌ-హేరస్-త-బి-
మూమినీన్. 104. వ-మాతస్-అలు-హుమ్-తలైహి--మిన్-
అజ్రిన్-ఇన్-హువ-ఇల్లా-జిక్-రుల్-లిల్-తల-మీన్.
105. వ-క-అయ్యిమ్-మిన్-ఆయతిన్-ఫిస్-సమా-వాతి-
వల్-అర్జి-య-ముర్రూన-తలైహా-వహుమ్ తన్-హా-
ముత్-రిజూన్. 106. వమా-యూమిను-అక్సరు-హుమ్-
బిల్లాహి-ఇల్లా-వహుమ్-ముష్-రికూన్. 107. అఫ-అమీనూ-
అన్-తాతియ-హుమ్-గాషి-యతుమ్-మిన్-తజా-బిల్లాహి-
ఔ-తాతి-యహుముస్-సాతతు-బగ్తతన్-వహుమ్-లా-
యష్-ఉరూన్. 108. ఖుల్-హాజీ-హీ-సబీలీ-అద్-ఊ.
ఇలల్లాహి-తలా-బసీ-రతిన్-అన-వ-మనిత్-తబ-అనీ. వ-
సుబ్-హేనల్లాహి-వ మా-అనా-మినల్-ముష్రికీన్. 109.
వమా-అర్-సల్నా-మిన్-ఖబ్లిక-ఇల్లా-రిజా-లన్-నూహీ-
ఇలైహిమ్-మిన్-అహ్-లిల్-ఖురా. అఫ-లమ్-యసీరూ-
ఫిల్-అర్జి-ఫ-యన్-జురూ-కైఫ-కాన-తఖీ-బతుల్-
లజీన-మిన్-ఖబ్-లిహిమ్. వల-దారుల్-ఆఖిరతి-ఖైరుల్-
లిల్ల-జీనత్-తఖౌ. అఫలా-తత్-ఖిలూన్. 110. హేత్తా-ఇజస్-
తై-అసర్-రుసులు-వ-జన్నూ-అన్న-హుమ్-ఖద్-
కుజేబూ-జాఅ-హుమ్-నస్-రునా-ఫ-నుజ్-జియ-మన్-
నషాఉ. వలా-యురద్దు-బాసునా-తనిల్-ఖౌమిల్-ముజ్-
రిమీన్. 111. లఖద్-కాన-ఫీ-ఖసే-సిహిమ్-ఇబ్-రతుల్-లి-
ఉలిల్-అల్-బాబి. మాకాన-హేదీసన్-యుఫ్-తరా-
వలాకిన్-తస్దీ-ఖల్-లజీ-బైన-యదైహి-వ-తఫ్-సీల-
కుల్లి-షైఇన్-వ-హుదన్-వ-రహ్-మతల్-లిఖౌ-మిన్-
యూమినూన్.

وَمَآ أَكْثَرُ النَّاسِ وَلَوْ حَرَصْتَ بِمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٣﴾ وَمَا تَسْأَلُهُمْ عَلَيْهِ
مِنْ أَجْرٍ ۚ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِّلْعٰلَمِينَ ﴿١٠٤﴾ وَكَأَيِّن مِّنْ اٰيَةٍ فِي
السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ يَمُرُّونَ عَلَيْهَا وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُونَ ﴿١٠٥﴾
وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُم بِاللّٰهِ إِلَّا وَهُم مُّشْرِكُونَ ﴿١٠٦﴾ أَفَأَمِنُوٓا أَن
تَأْتِيَهُمْ غٰشِيَةٌ مِّنْ عَذَابِ اللّٰهِ أَوْ تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً وَّ
هُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٠٧﴾ قُلْ هٰذِهٖ سَبِيلِيٓ أَدْعُوٓا إِلَى اللّٰهِ ۚ عَلٰى
بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي ۖ وَسُبْحٰنَ اللّٰهِ وَمَآ أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٠٨﴾
وَمَآ أَرْسَلْنَا مِن قَبْلِكَ إِلَّا رِجَالًا نُّوحِيٓ إِلَيْهِم مِّنْ أَهْلِ الْقُرٰى ۗ
أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنظُرُوا كَيْفَ كَانَ عٰقِبَةُ الَّذِينَ
مِن قَبْلِهِمْ ۗ وَلَدَارُ الْاٰخِرَةِ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ اتَّقَوْا ۗ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٠٩﴾
حَتّٰىٓ إِذَا اسْتَيْأَسَ الرُّسُلُ وَظَنُّوٓا أَنَّهُمْ قَدْ كُذِبُوا جَآءَهُمْ
نَصْرُنَا فَنُجِّيَ مَن نَّشَآءُ ۖ وَلَا يُرَدُّ بَأْسُنَا عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ ﴿١١٠﴾
لَقَدْ كَانَ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةٌ لِّأُولِي الْأَلْبٰبِ ۗ مَا كَانَ
حَدِيثًا يُّفْتَرٰى وَلٰكِن تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَ
تَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ وَّهُدًى وَّرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُّؤْمِنُونَ ﴿١١١﴾

103. నీవెంతకోరినను పెక్కురు విశ్వసించువారు కారు. 104. నీవు ఖురాను ప్రచారమునకును వారిని ప్రతిఫలము
నడుగుట లేదు. ఇది సర్వజగత్తునకు బోధ మాత్రమే. 105. ఆకాశములలోను భూమిలోను అనేక సూచనలు గలవు.
వారు వానిని చూచుచు గమనింపక పోవచున్నారు. 106. వారిలోని పెక్కుమంది దేవునిని విశ్వసించు చున్నప్పటికిని
వారు దేవునికి సాటికల్పించుచున్నారు. 107. ఏమి! దేవుని శిక్ష కలిగి వారిని క్రమ్ముకొనుననియు లేదా ఆకస్మికముగ
వారికి తెలియకుండ ప్రళయకాలము వచ్చుననియు వారికి భయము లేదా! 108. "ఇది నా మార్గము నేనును, నన్ను
అనుసరించిన వారును స్పష్టమగు సూచన ననుసరించి దేవునివైపు పిలుచుచున్నారము. దేవునికి సాటి కల్పించువారిలో
నేను లేను" అని ఓ ప్రవక్త! పలుకుము. 109. నీకు పూర్వము మేము ప్రవక్తల నియమించి పంపిన వారందఱును
నగర నివాసులగు పురుషులే. వారికి మేము సందేశము పంపుచుంటిమి. మఱేమి ఈ జనులు తమ పూర్వుల గతి
యేమాయెనో చూచుటకు దేశములోసంచారము చేయలేదా! భయభక్తులు గలవారికి పరలోక గృహము చాల
మేలైనది. ఏమి! మీరిపుడైనను గ్రహింపరా! 110. తుదకు ప్రవక్తలు నిరాశచెందుచు తమతో అసత్యము పలుకఁబడినది
అని తలఁచుచుండఁగా వారికి మా సహాయము లభించెను. ఆ పిదప మేము కోరిన వారిని రక్షించితిమి. పాపాత్ములైన
వారి నుండి మా శిక్ష తొలఁగదు. 111. నిశ్చయముగా బుద్ధిమంతులకు వారి వృత్తాంతములలో బోధ గలదు. ఖురాను
కల్పింపఁబడిన మాట కాదు. కాని యిది తనకు పూర్వమున్న వానిని దృఢపఱచునది. ప్రతి విషయమును వివరించునది.
విశ్వసించు జనులకు ఇది సన్మార్గమునకును దయకును మూలకారణము.

సూరతుర్రఅద్ 13. మదనీ, రుకూ-6, ఆయతె(-43

బిస్మిల్లాహి ర్రహ్మానిర్రహీమ్

1. అలిఫ్-లామ్-మీమ్-రా-తిల్క-ఆయా-తుల్-కితాబి. వల్లజీ-ఉన్‌జిల-ఇలైక-మిర్-రబ్బికల్-హఖ్ఖు-వ-లాకిన్న-అక్-సరన్నాసి-లా-యూమినూన్. 2. అల్లా-హుల్ల-జీ-రఫ-అస్-సమావతి-బి-గైరి-అమదిన్-తరౌ-నహా-సుమ్మస్-తవా-అలల్-అర్-షి-వ-సఖ్-ఖరష్-షమ్‌స-వల్-ఖమర. కుల్లున్-యజ్‌రీ-లి-అజ-లిమ్-ముసమ్మన్-యుదబ్బి-రుల్-అమ్ర.యు-ఫస్-సేలుల్-ఆయాతి-ల-అల్లకుమ్-బి-లిఖాఇ-రబ్బి-కుమ్-తూ-ఖినూన్. 3. వ-హువల్-లజీ-మద్దల్-అర్జ-వ-జఅల-ఫీహా-రవా-సియ-వ-అన్-హారన్. వ-మిన్-కుల్లిస్-సమరాతి-జఅలఫీహా-జౌ-జైనిస్-నైని-యుగ్-షిల్-లై-లన్-నహార. ఇన్న -ఫీ-జాలిక-ల-ఆ-యాతిల్-లిఖౌ-మిన్-యత-ఫక్క-రూన్. 4. వ-ఫిల్-అర్జి-ఖితే-ఉమ్-ముత-జావి-రాతున్-వ-జాన్న తుమ్-మిన్-అఅనా-బిన్-వ-జర్-ఉన్-వ-నఖీలున్-సిన్-వానున్-వ-గైరు-సిన్వానిన్-యుస్-ఖా-బి-మా-ఇన్-వాహిదిన్-వ-నుఫజ్-జిలు-బఅ్-జహా-అలా-బఅ్-జిన్-ఫిల్-ఉకులి. ఇన్న-ఫీ-జాలిక-ల-ఆయా-తిల్-లి-ఖౌమిన్-యఅ్-ఖిలూన్. 5. వ-ఇన్-తఅ్-జబ్-ఫ-అజబున్-ఖౌలు-హుమ్-అ-ఇజా-కున్నా-తురాబన్-అ-ఇన్నా-లఫీ-ఖల్-ఖిన్-జదీద్. ఉలా-ఇకల్ల-జీన-కఫరూ-బి-రబ్బి-హిమ్-వ-ఉలా-ఇకల్-అగ్-లాలు-ఫీ-అఅ్-నాఖిహిమ్-వ-ఉలా-ఇక-అస్-హాబున్నారి-హుమ్-ఫీహా-ఖాలిదూన్.

وما ابرئ ١٣ ٢٥٠ الرعد ١٣

سورة الرعد مدنية وهي ثلث واربعون اية وست ركوعات

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ
الٓمّٓرٰ تِلْكَ اٰيٰتُ الْكِتٰبِ ؕ وَالَّذِيْٓ اُنْزِلَ اِلَيْكَ مِنْ رَّبِّكَ الْحَقُّ
وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُوْنَ ۝١ اَللّٰهُ الَّذِيْ رَفَعَ السَّمٰوٰتِ بِغَيْرِ
عَمَدٍ تَرَوْنَهَا ثُمَّ اسْتَوٰى عَلَى الْعَرْشِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ ؕ
كُلٌّ يَّجْرِيْ لِاَجَلٍ مُّسَمًّى ؕ يُدَبِّرُ الْاَمْرَ يُفَصِّلُ الْاٰيٰتِ لَعَلَّكُمْ
بِلِقَآءِ رَبِّكُمْ تُوْقِنُوْنَ ۝٢ وَهُوَ الَّذِيْ مَدَّ الْاَرْضَ وَجَعَلَ فِيْهَا
رَوَاسِيَ وَاَنْهٰرًا ؕ وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرٰتِ جَعَلَ فِيْهَا زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ
يُغْشِي الَّيْلَ النَّهَارَ ؕ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ يَّتَفَكَّرُوْنَ ۝٣ وَ
فِي الْاَرْضِ قِطَعٌ مُّتَجٰوِرٰتٌ وَّجَنّٰتٌ مِّنْ اَعْنَابٍ وَّزَرْعٌ وَّنَخِيْلٌ
صِنْوَانٌ وَّغَيْرُ صِنْوَانٍ يُّسْقٰى بِمَآءٍ وَّاحِدٍ ۫ وَنُفَضِّلُ بَعْضَهَا
عَلٰى بَعْضٍ فِي الْاُكُلِ ؕ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ يَّعْقِلُوْنَ ۝٤ وَ
اِنْ تَعْجَبْ فَعَجَبٌ قَوْلُهُمْ ءَاِذَا كُنَّا تُرٰبًا ءَاِنَّا لَفِيْ خَلْقٍ
جَدِيْدٍ ؕ اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِرَبِّهِمْ ۚ وَاُولٰٓئِكَ الْاَغْلٰلُ فِيْٓ
اَعْنَاقِهِمْ ۚ وَاُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ النَّارِ ۚ هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ۝٥

منزل ٣

సూరతుర్రఅద్ 13. మదనీ. 43 వాక్యములు

అమిత దయగలవాడును ప్రేమించువాడును అగు అల్లాహ్ పేరున

1. అలిఫ్-లామ్.మీమ్-రా. (నేనుదేవుఁడను, సర్వజ్ఞుఁడను. మీరు చేయు నన్నిటిని నేను చూచున్నాఁడను అని కొందఱు విద్వాంసులు దీనికి అర్థము చేసి యున్నారు.) ఇవి ఖురాను గ్రంథ వాక్యములు. నీ ప్రభువునుండి నీకు పంపఁబడిన దంతయు సత్యమైనది. కాని పెక్కు మంది మనుష్యులు విశ్వసింపరు.2. స్తంభములు లేకయే ఆకాశముల నెత్తుగా నిలువఁబెట్టిన యాతఁడే దేవుఁడు. వానిని మీరు చూచుచున్నారు. ఆ పిదప పీఠముపై స్థిరపడెను. అతఁడు సూర్యుని చంద్రుని నియమించెను. వారు ఒక్కొక్కరు నియమిత కాలము వఱకు తిరుగుచుందురు. అతఁడు కార్యమును నెఱవేర్చును. మీ ప్రభువును దర్శింపఁబోదురను విషయమును మీరు నమ్ముటకై మీకు అతఁడు సూచనలను వివరించు చున్నాఁడు. అతఁడే భూమిని పఱచి అందు పర్వతములను నదులను కల్పించెను. ప్రతి ఫలమును రెండేసి రకములుగఁ జేసెను. అతఁడు పగటిపై రాత్రిని కప్పు చున్నాఁడు. ఇందు ధ్యానించు జనులకు సూచనలున్నవి. 4. భూమిలో అనేక విధములైన నేలలు ఒకదాని కొకటి చేరువన నున్నవి. ద్రాక్ష తోఁటలును, పొలములును, చీలి రెండు మొదళ్లుగా అగునట్టియు, అట్లుకాక ఒకే మొదలుగా నుండునట్టియు ఖర్జూరపు చెట్లును గలవు. అన్నిటికిని ఒకే నీరు లభించుచున్నది. మేము వాని రుచులు ఒక దానికంటె నొకటి మించునట్లు చేయుచున్నారము. ఇందు గ్రహించునట్టి జనులకు సూచనలు గలవు. 5. ఓ ముహమ్మదు! నీవు ఆశ్చర్యపడినచో "మేము మట్టియైపోయిన పిదప మరల క్రొత్త సృష్టి మాకుఁ గలుగునా" అని వారు పలుకు మాట చాల ఆశ్చర్యకరమైనది. వారే తమ ప్రభువును తిరస్కరించినవారు. వారి మెడలకు పట్టీలు వేయఁబడును. వారే నరకనివాసులు. అందు వారు సదాయుందురు.

6. వ-యస్-తత్-జిలూనక-బిస్-సయ్యి-అతి-ఖబ్‌లల్-హసనతి-వఖీద్-ఖలత్-మిన్-ఖబ్-లిహిముల్-మసు-లాతు. వ-ఇన్న-రబ్బక-ల-జూ-మగ్‌ఫిరతిల్-లిన్నాసి-అలా-జుల్మిహిమ్-వ-ఇన్న-రబ్బక-ల-షదీదుల్-ఇఖాబ్. 7. వ-యఖూలుల్-లజీన-కఫరూ-లౌలా-ఉన్-జిల-అలైహి-ఆయతుమ్-మిర్-రబ్బిహీ-ఇన్నమా-అన్త-మున్‌జిరున్-వలికుల్లి-ఖౌ-మిన్-హాద్ 8. అల్లాహు-యత్-లము-మాతహ్‌మిలు-కుల్లు-ఉన్-సా-వమా-తగీ-జుల్-అర్-హాము-వ-మా-తజ్‌దాదు. వ-కుల్లు-షైఇన్-ఇన్దహూ-బి-మిఖ్-దార్. 9. ఆలిముల్-గైబి-వష్-షహా-దతిల్-కబీ-రుల్-ముత-ఆల్. 10. సవా-ఉమ్-మిన్-కుమ్-మన్-అసర్రల్-ఖౌల-వ-మన్-జహర-బిహీ-వ-మన్-హువ-ముస్-తఖ్-ఫిమ్-బిల్-లైలి-వసారి-బుమ్-బిన్-నహార్. 11. లహూ-ము-అఖ్ఖి-బాతుమ్-మిమ్-బైని-యదైహి-వ-మిన్-ఖల్-ఫిహీ-యహ్-ఫ-జూనహూ-మిన్-అమ్-రిల్లాహి. ఇన్నల్లా-హ-లా-యుగ య్యిరు-మా-బి-ఖౌమిన్-హత్తా-యుగయ్యి-రూ-మా-బి-అన్-ఫుసి-హిమ్. వ-ఇజా-అరా-దల్లాహు-బి-ఖౌమిన్-సూఅన్-ఫలా-మరద్ద-లహూ-వమా-లహుమ్-మిన్-దూనిహీ-మిన్-వాల్. 12. హువల్ల జీ-యురీ-కుముల్-బర్‌ఖ-ఖౌఫన్-వ-తమ-అన్-వ-యున్-షిఉస్-సహా-బస్-సిఖాల్. 13. వ-యు-సబ్బిహుర్-రఅదు-బి-హమ్-దిహీ-వల్-మలా-ఇకతు-మిన్-ఖీ-ఫతిహీ. వ-యుర్-సిలుస్-సవాఇఖ-ఫ-యుసీబు-బిహా-మన్-యషాఉ-వహుమ్-యుజాదిలూన-ఫిల్లాహి-వహువ-షదీదుల్-మిహాల్.

وما ابرئ ١٣ ٢٥١ الرعد ١٣

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ وَقَدْ خَلَتْ مِنْ
قَبْلِهِمُ الْمَثُلٰتُ ۗ وَإِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ لِّلنَّاسِ عَلٰى
ظُلْمِهِمْ ۖ وَإِنَّ رَبَّكَ لَشَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٦﴾ وَيَقُولُ الَّذِينَ
كَفَرُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ اٰيَةٌ مِّنْ رَّبِّهٖ ۗ إِنَّمَا أَنْتَ مُنْذِرٌ ۖ وَّ
لِكُلِّ قَوْمٍ هَادٍ ﴿٧﴾ اَللّٰهُ يَعْلَمُ مَا تَحْمِلُ كُلُّ أُنْثٰى وَمَا تَغِيضُ
الْأَرْحَامُ وَمَا تَزْدَادُ ۖ وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهٗ بِمِقْدَارٍ ﴿٨﴾ عٰلِمُ الْغَيْبِ
وَالشَّهَادَةِ الْكَبِيرُ الْمُتَعَالِ ﴿٩﴾ سَوَاءٌ مِّنْكُمْ مَّنْ أَسَرَّ الْقَوْلَ وَ
مَنْ جَهَرَ بِهٖ وَمَنْ هُوَ مُسْتَخْفٍ بِاللَّيْلِ وَسَارِبٌ بِالنَّهَارِ ﴿١٠﴾
لَهٗ مُعَقِّبٰتٌ مِّنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهٖ يَحْفَظُونَهٗ
مِنْ أَمْرِ اللّٰهِ ۗ إِنَّ اللّٰهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتّٰى يُغَيِّرُوا مَا
بِأَنْفُسِهِمْ ۗ وَإِذَا أَرَادَ اللّٰهُ بِقَوْمٍ سُوْٓءًا فَلَا مَرَدَّ لَهٗ ۚ وَمَا لَهُمْ
مِّنْ دُونِهٖ مِنْ وَّالٍ ﴿١١﴾ هُوَ الَّذِي يُرِيكُمُ الْبَرْقَ خَوْفًا وَّطَمَعًا
وَّيُنْشِئُ السَّحَابَ الثِّقَالَ ﴿١٢﴾ وَيُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهٖ وَالْمَلٰٓئِكَةُ
مِنْ خِيفَتِهٖ ۚ وَيُرْسِلُ الصَّوَاعِقَ فَيُصِيبُ بِهَا مَنْ
يَّشَاءُ وَهُمْ يُجَادِلُونَ فِي اللّٰهِ ۚ وَهُوَ شَدِيدُ الْمِحَالِ ﴿١٣﴾

منزل ٣

6. వారు మేలునకు ముందే కీడు తొందరగా తెమ్మని నిన్ను అడుగుచున్నారు. వారికి పూర్వము. అనేకములు ఉదాహరణములు గడచియున్నవి. ప్రజలు అన్యాయము చేయుచున్నను నీ ప్రభువు వారిని క్షమించుచున్నాఁడు. నీ ప్రభువుయొక్క శిక్ష కూడ చాల కఠినమైనది. అవిశ్వాసులైనవారు "ఆతనియొద్దకు ఆతని ప్రభువునుండి ఎందులకు నొక సూచన రాలేదు" అని పలుకుచున్నారు. భయబోధ చేయుట మాత్రమే నీపని. ప్రతి జాతివారికిని సన్మార్గము చూపువాఁడొకఁడు వచ్చియున్నాఁడు. 8. ప్రతి స్త్రీ తన గర్భములోఁ దాల్చునదియు గర్భములు తగ్గుటయు హెచ్చుటయు దేవునికి తెలియును. ప్రతి వస్తువు నియమము ఆతని యొద్దనున్నది. 9. ఆతఁడు రహస్యములను బహిరంగముల నెఱింగిన వాఁడు. గొప్పవాఁడు. సర్వాధికుఁడు. 10. మీలో నెవఁడు రహస్యముగా మాట లాడునో వాఁడును. ఎవడు గట్టిగా మాటలాఁడునో వాఁడును, మఱెవఁడు రాత్రిపూఁట దాఁగికొనునో వాఁడును. మఱెవుడు పగటిపూఁట వీధులలో తిరుగునో వాఁడును, దేవునికి సమానులే. 11. దేవుని సెలవు పొంది మనుష్యుని రక్షించు దేవదూతలు మనుష్యునకు ముందును వెనుకను కావలిగా నుందురు. నిశ్చయముగ ఒక జాతివారు తమ యాత్మలను మార్చుకొనంతవఱకు దేవుఁడు వారి స్థితిని మార్చువాఁడు కాఁడు. దేవుఁడు ఒక సంఘమునకు కీడు చేయఁ దలఁచినచో అది తొలఁగదు. ఆతఁడు తప్ప నితరులెవ్వరును వారికి సహాయులు లేరు. 12. ఆతఁడే మీకు మెఱుపును చూపుచున్నాఁడు. దానివలన మీకు భయమును ఆశయుఁ గలుగుచున్నవి. బరువైన మేఘములను లేపుచున్నాఁడు. 13. ఉఱుము ఆతనిని స్తుతించుచున్నది. దేవదూతలు కూడ ఆతని భయముచే ఆతని పవిత్రతను కొనియాడుచున్నారు. ఆతఁడు పిడుగులను పంపి తాను కోరిన వారిపై పడవేయు చున్నాఁడు. అవిశ్వాసులు దేవుని విషయమై వాదించుచున్నారు. ఆతఁడు కఠినముగ పట్టును.

14. లహూ-దత్-వతుల్-హఖ్ఖి. వల్లా-జీన-యద్-ఊన-మిన్-దూనిహీ-లాయస్-తజీ-బూన-లహుమ్-బి-షైఇన్-ఇల్లా-క-బాసితీ-కఫ్-ఫైహి-ఇలల్-మాఇ-లి-యబ్-లుగ-ఫాహు-వమా-హువ-బి-బాలి-గిహీ. వమా-దుఆ-ఉల్-కాఫిరీన-ఇల్లా-ఫీ-జలాల్. 15. వ-లిల్లాహి-యస్-జుదు-మన్-ఫిస్-సమా-వాతి-వల్-అర్జి-తౌఅన్-వ-కర్హన్-వ-జిలా-లుహుమ్-బిల్-గు-దువ్వి-వల్-ఆసాల్. 16. ఖుల్-మర్-రబ్బుస్-సమా-వాతి-వల్-అర్జి. ఖులిల్లాహు. ఖుల్-అఫత్-తఖజ్-తుమ్-మిన్-దూనిహీ-ఔ-లియాఅ-ఃయమ్-లికూన-లి-అన్-ఫుసి-హిమ్-నఫ్-అన్-వలా-జర్రన్ ఖుల్-హల్-యస్-తవిల్-అఅ్-మా-వల్-బసీరు-అమ్-హల్-తస్-తవిజ్-జులు-మాతు-వన్నూరు-అమ్-జఅలూ-లిల్లాహి-షుర-కాఅ-ఖలఖూ-క-ఖల్-ఖిహీ-ఫ-తషా-బహల్-ఖల్ఖు-అలైహిమ్-ఖుల్లిల్లాహు-ఖాలిఖు-కుల్లి-షైఇన్-వహువల్-వాహిదుల్-ఖహ్హా ర్. 17. అన్-జల-మినస్. సమాఇ-మా-అన్-ఫ-సాలత్-ఔ-దియతుమ్-బి-ఖదరిహా-ఫహ్-తమ-లస్-సైలు-జబదర్-రా-బియన్-వ-మిమ్మా-యూఖిదూన-అలైహి-ఫిన్-నారిబ్-తిగాఅ-హిల్-యతిన్-ఔ-మతా-ఇన్-జబ-దుమ్-మిస్-లుహూ. కజాలిక-యజ్-రిబుల్లా-హుల్-హఖ్ఖ-వల్-బాతిల-ఫ-అమ్మజ్-జబదు-ఫ-యజ్-హబు-జుఫాఅన్-వ-అమ్మా-మా-యున్-ఫఉన్-నాస-ఫ-యమ్-కుసు-ఫిల్-అర్జి-కజాలిక-యజ్-రిబుల్లా-హుల్-అమ్సాల్.

وما ابرئ ۱۳ ۲۵۲ الرعد ۱۳

له دعوة الحق ؕ والذين يدعون من دونه لا يستجيبون
لهم بشيء الا كباسط كفيه الى الماء ليبلغ فاه وما هو
ببالغه ؕ وما دعاء الكفرين الا في ضلل ﴿۱۴﴾ ولله يسجد
من في السموت والارض طوعا وكرها وظللهم بالغدو
والاصال ﴿۱۵﴾ قل من رب السموت والارض ؕ قل الله ؕ قل
افاتخذتم من دونه اولياء لا يملكون لانفسهم نفعا
ولا ضرا ؕ قل هل يستوي الاعمى والبصير ۙ ام هل
تستوي الظلمت والنور ۚ ام جعلوا لله شركاء خلقوا
كخلقه فتشابه الخلق عليهم ؕ قل الله خالق كل شيء
وهو الواحد القهار ﴿۱۶﴾ انزل من السماء ماء فسالت
اودية بقدرها فاحتمل السيل زبدا رابيا ؕ ومما
يوقدون عليه في النار ابتغاء حلية او متاع زبد
مثله ؕ كذلك يضرب الله الحق والباطل ؕ فاما
الزبد فيذهب جفاء ۚ واما ما ينفع الناس
فيمكث في الارض ؕ كذلك يضرب الله الامثال ﴿۱۷﴾

السجدة

منزل ۳

14. సత్యమైన పిలుపు ఆతనికే గలదు. ఆతనివదలి వారెవరిని పిలుచుచున్నారో వారు వారికి పనికిరారు. ఒకఁడు నీరు తన నోటిలోనికి రావలెనని దాని వైపు తన రెండు చేతులు చాఁచి పిలిచినచో అది వాని నోటిలోనికి రానట్లు వారి పిలుపున్నది. అవిశ్వాసుల ప్రార్థన (పిలుపు) వ్యర్థమగునది. 15. ఆకాశములలోను భూమిలోనున్న వారందఱును సంతోషముతోను బలవంతముతోను దేవునికి సాష్టాంగ పడుచున్నారు. వారి నీడలు ఉదయమున సాయంకాలమున సాష్టాంగ పడుచున్నవి. 16. "భూమ్యాకాశములకు ఎవఁడు ప్రభువు!" అని ఓ ప్రవక్త అడుగుము. "దేవుఁడే" అని నీవు పలుకుము. "ఏమి మీరు దేవునివదలి తమ యాత్మలకే మేలు గాని కీడుగాని చేసికొనఁజాలనట్టి వారిని సహాయులుగాఁ జేసికొన్నారా!" అని చెప్పుము. "గ్రుడ్డివాఁడును చూడఁగల వాఁడును సమానులు కాఁగలరా! లేదా అంధకారమును వెలుతురును సమానము కాఁగలవా" అని పలుకుము. "ఏమి వారు దేవునికి సాటి కల్పించికొన్నారా! దేవుఁడు సృష్టించినట్లు వారేదైన సృష్టించి యున్నారా! అందు సృష్టిలో వారికి సందేహముగ కనఁబడినదా! దేవుఁడే ప్రతి వస్తువును సృష్టించు వాఁడు. అతఁడు ఒక్కఁడు. సర్వశక్తుఁడు" అని పలుకుము. 17. అతఁడు ఆకాశమునుండి నీరు పంపఁగా కాలువలు తమ తమ కొలత కొలఁది ప్రవహింప సాగెను. పిదప ఆనీటి ప్రవాహముపై ఫేనము (నురుఁగు) ఉప్పొంగి వచ్చెను. ఇటులే నగలును సామానులును చేయుటకు అగ్గిలో కరఁగించు దానిలోను నురుఁగు వచ్చును. ఇట్లు దేవుఁడు సత్యమును అసత్యమును పోల్చి వివరించుచున్నాఁడు. నురుఁగు ఎండిపోవును. ప్రజలకు పనికి వచ్చునది భూమిలో నిలిచిపోవును. ఇట్లు దేవుఁడు ఉదాహరణములు వివరించు చున్నాఁడు.

18. లిల్-లజీనస్-తజాబూ-లి-రబ్బి-హిముల్-హుస్నా.
వల్ల-జీన-లమ్-యస్-తజీబూ-లహూ-లౌ-అన్న-లహుమ్-
మాఫిల్-అర్జి-జమీ-అేన్-వ-మిస్-లహూ-మఅేహూ-
లఫ్-తదౌ-బిహీ. ఉలా-ఇక-లహుమ్-సూఉల్-హిసాబి-వ-
మా-వా-హుమ్-జహన్నము. వ-బీసల్-మిహాద్. 19. అఫ-
మన్-యఅే-లము-అన్నమా-ఉన్-జిల-ఇలైక-మిర్-
రబ్బికల్-హఖ్ఖు-కమన్-హువ-అఅేమా. ఇన్నమా-యత-
జక్కరు-ఉలుల్-అల్-బాబ్. 20. అల్ల-జీన-యూపూన-
బి-అహ్-దిల్లాహి-వలా-యన్-ఖుజూ-నల్-మీసాఖ్. 21.
వల్ల-జీన-యసి-లూన-మా-అమ-రల్లాహు-బిహీ-అన్-
యూసల-వ-యఖ్-షౌన-రబ్బ-హుమ్-వ-యఖా-ఫూన-
సూఅల్-హిసాబ్. 22. వల్ల-జీన-సబరుబ్-తిగాఅ-వజ్హి-
రబ్బిహిమ్-వ-అఖా-ముస్-సలాత-వ-అన్-ఫఖూ-మిమ్మా-
రజఖ్నా-హుమ్-సిర్రన్-వ-అలా-నియతన్-వ-యద్-
రఊన-బిల్-హసన-తిస్-సయ్యి-అతఉలా-ఇక-లహుమ్-
ఉఖ్-బద్-దార్. 23. జన్నాతు-అద్-నిన్-యద్-ఖులూ-
నహా-వ-మన్-సలహ-మిన్-ఆబా-ఇహిమ్-వ-అజ్-వాజి-
హిమ్-వ-జుర్రి-యాతి-హిమ్-వల్-మలా-ఇకతు-యద్-
ఖులూన-అలైహిమ్-మిన్-కుల్లి-బాబ్. 24. సలా-మున్-
అలైకుమ్-బిమా-సబర్-తుమ్-ఫ-నిఅమ-ఉఖ్-బద్-దార్.
25. వల్ల-జీన-యన్-ఖుజూన-అహ్-దల్లాహి-మిమ్-
బఅది-మీసాఖిహీ-వ-యఖ్ తఊన-మా-అమ-రల్లాహు-
బిహీ-అన్-యూసల-వ-యుఫ్-సిదూన-ఫిల్-అర్జి--
ఉలా-ఇక-లహు-ముల్-లఅే-నతు-వల-హుమ్-సూ-
ఉద్దార్. 26. అల్లాహు-యబ్-సుతుర్-రిజ్ఖ-లిమన్-
యషాఉ-వ-యఖ్దిరు. వ-ఫరిహూ-బిల్-హయా-తిద్-
దున్యా. వ-మల్-హయా-తుద్-దున్యా-ఫిల్-ఆఖిరతి-ఇల్లా-
మతాఉన్.

وما أبرئ ١٣ ٢٥٣ الرعد ١٣

لِلَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمُ الْحُسْنَىٰ ۚ وَالَّذِينَ لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُ لَوْ أَنَّ
لَهُم مَّا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَافْتَدَوْا بِهِ ۚ أُولَٰئِكَ لَهُمْ
سُوءُ الْحِسَابِ وَمَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ ۖ وَبِئْسَ الْمِهَادُ ﴿١٨﴾ أَفَمَن يَعْلَمُ
أَنَّمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِن رَّبِّكَ الْحَقُّ كَمَنْ هُوَ أَعْمَىٰ ۚ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُو
الْأَلْبَابِ ﴿١٩﴾ الَّذِينَ يُوفُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَلَا يَنقُضُونَ الْمِيثَاقَ ﴿٢٠﴾
وَالَّذِينَ يَصِلُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَن يُوصَلَ وَيَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ وَ
يَخَافُونَ سُوءَ الْحِسَابِ ﴿٢١﴾ وَالَّذِينَ صَبَرُوا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِمْ
وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَنفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً وَيَدْرَءُونَ
بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ أُولَٰئِكَ لَهُمْ عُقْبَى الدَّارِ ﴿٢٢﴾ جَنَّاتُ عَدْنٍ
يَدْخُلُونَهَا وَمَن صَلَحَ مِنْ آبَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ ۖ وَالْمَلَائِكَةُ
يَدْخُلُونَ عَلَيْهِم مِّن كُلِّ بَابٍ ﴿٢٣﴾ سَلَامٌ عَلَيْكُم بِمَا صَبَرْتُمْ ۚ فَنِعْمَ
عُقْبَى الدَّارِ ﴿٢٤﴾ وَالَّذِينَ يَنقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِن بَعْدِ مِيثَاقِهِ
وَيَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَن يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ ۙ أُولَٰئِكَ
لَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ ﴿٢٥﴾ اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ ۚ
وَفَرِحُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا مَتَاعٌ ﴿٢٦﴾

منزل ٣

18. ఎవరు తమ ప్రభువు నాజ్ఞకు సమ్మతించిరో వారికి మేలున్నది. మఱెవరు అతని యాజ్ఞకు సమ్మతింపరో వారు తమకు భూమిలోని సమస్తమును దానితోపాటు దానియంతటిదియు ఉన్నచో దానిని తమ శిక్షకు బదులుగ నిచ్చివేయుదురు. వారికి కఠినమైన లెక్క యున్నది. వారి నివాసము నరకము. అది చాల చెడ్డ నివాసము. 19. నీ ప్రభువు వలన నీకు పంపఁబడినది సత్యము అని యెఱుంగువాఁడు, గ్రుడ్డివానితో సమానుఁడగునా! బుద్ధిమంతులే బోధ గ్రహించువారు. 20. ఎవరు, దేవుని వాగ్దానమును పూర్తి చేయుచు ఒడంబడికను త్రెంపరో. 21. ఎవరు దేవుఁడు కలుపుఁడు అని యాజ్ఞాపించిన దానిని కలుపుచు, తమ ప్రభువునకు భయపడుచు కఠినముగా లెక్క చూడఁబడు నేమో అని భయపడుచున్నారో. 22. ఎవరు తమ ప్రభువు ప్రీతికొఱకు సహనము వహించి, నమాజు సలిపి, మేము వారి కొసంగిన దానిలో రహస్యముగను, బహిరంగముగను ఖర్చుచేసి కీడునకు బదులుగ మేలు చేయుచున్నారో వారి కొఱకు పరలోక గృహమున్నది. 23. వారి కుండుటకు స్వర్గవనము లున్నవి. అందువారును సత్కార్యములు చేసిన వారి తాత ముత్తాతలును, వారి భార్యలును, వారి బిడ్డలును ప్రవేశింతురు. దేవదూతలు ప్రతి ద్వారమునుండి వారి యొద్దకు వత్తురు. 24. "మీరు సహించిన దానికి మీకు శాంతి కలుగుఁగాక! మంచి పరలోక గృహము లభించినది" అని పలుకుదురు. 25. ఎవరు దేవుని వాగ్దానమును స్థిరపఱచిన పిదప దానిని త్రెంపుచు, దేవుఁడు కలుపుఁడు అని యాజ్ఞాపించిన దానిని త్రెంపుచు, భూమిపై నుపద్రవములు కల్పించుచున్నారో అట్టివారికి శాపమున్నది. వారికి చెడ్డ నివాసము గలదు. 26. దేవుఁడు తాను కోరిన వారికి సంపదలు ఎక్కువగాను, తక్కువగాను నొసంగు చున్నాఁడు. అవిశ్వాసులు, ఇహలోక జీవనమునకు సంతసించుచున్నారు. పరలోక జీవనమున కెదుట ఇహలోక జీవనము తుచ్ఛమైన సొత్తు మాత్రమే.

27. వ-యఖూలుల్-లజీన-కఫరూ-లౌలా-ఉన్జిల-
తలైహి-ఆయతుమ్-మిర్-రబ్బిహీ-ఖుల్-ఇన్నల్లాహ-
యుజిల్లు-మన్-యషాఉ-వ-యహ్దీ-ఇలైహి-మన్-
అనాబ్. 28. అల్ల-జీన-ఆమనూ-వ-తత్-మ-ఇన్ను-
ఖులూ-బుహుమ్-బి-జిక్-రిల్లాహి. అలా-బి-జిక్-రిల్లాహి-
తత్-మ-ఇన్నుల్-ఖులూబ్. 29. అల్లజీన-ఆమనూ-వ-
అమిలుస్-సాలిహాతి-తూబా-లహుమ్-వ-హుస్ను-మఆబ్.
30. క-జాలిక-అర్-సల్నాక-ఫీ-ఉమ్మతిన్-ఖద్-ఖలత్-
మిన్-ఖబ్-లిహా-ఉమ-ముల్-లి-తత్-లువ-తలైహి-
ముల్-లజీ-ఔ-హైనా-ఇలైక-వ-హుమ్-యక్-ఫురూన-
బిర్-రహ్మాన్ ఖుల్-హువ-రబ్బీ-లా-ఇలాహ-ఇల్లా-హువ-
తలైహి-తవక్కల్తు-వ-ఇలైహి-మతాబ్. 31. వలౌ-అన్న-
ఖుర్-ఆనన్-సుయ్యి-రత్-బిహిల్-జిబాలు-ఔ-ఖుత్తి-తత్-
బిహిల్-అర్జు-ఔ-కుల్లిమ-బిహిల్-మౌతా. బల్-లిల్లా-
హిల్-అమ్రు-జ-మీతన్. అఫ-లమ్-యై-అసిల్-లజీన-
ఆమనూ-అల్-లౌ-యషా-ఉల్లాహు-ల-హ-దన్నాస-
జమీఅన్. వలా-యజా-లుల్-లజీన-కఫరూ-తుసీ-
బుహుమ్-బిమా-సేనఉ-ఖారి-అతున్-ఔ-తహుల్లు-కరీ-
బమ్-మిన్-దారిహిమ్-హత్తా-యాతియ-వఅ-దుల్లాహి.
ఇన్నల్లాహ-లా-యుఖ్-లిఫుల్-మీతేద్. 32. వల-ఖదిస్-
తుహ్-జి-అ-బి-రుసులిమ్-మిన్-ఖబ్-లిక-ఫ-అమ్-
లైతు-లిల్ల-జీన-కఫరూ-సుమ్మ-అఖజ్-తుహుమ్-ఫకైఫ-
కాన-ఇఖాబి. 33. అఫమన్-హువ-ఖాఇ-మున్-తలా-కుల్లి-
నఫ్-సిమ్-బిమా-కసబత్-వ-జతలూ-లిల్లాహి-షుర-కాఅ.
ఖుల్-సమ్మూ-హుమ్. అమ్-తునబ్బి-ఊనహూ-బిమా-లా-
యత్-లము-ఫిల్-అర్జి అమ్-బి-జా-హిరిమ్-మినల్
ఖౌలి. బల్-జుయ్యిన-లిల్ల-జీన-కఫరూ-మక్-రుహుమ్-
వసుద్దూ-తనిస్-సబీలి-వ-మన్-యుజ్-లి-లిల్లాహు-
ఫమా-లహూ-మిన్-హాద్.

وَيَقُوْلُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَوْلَآ اُنْزِلَ عَلَيْهِ اٰيَةٌ مِّنْ رَّبِّهٖ ؕ قُلْ اِنَّ اللّٰهَ
يُضِلُّ مَنْ يَّشَآءُ وَيَهْدِيْٓ اِلَيْهِ مَنْ اَنَابَ ﴿۲۷﴾ اَلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَتَطْمَئِنُّ
قُلُوْبُهُمْ بِذِكْرِ اللّٰهِ ؕ اَلَا بِذِكْرِ اللّٰهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوْبُ ﴿۲۸﴾ اَلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا
وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ طُوْبٰى لَهُمْ وَحُسْنُ مَاٰبٍ ﴿۲۹﴾ كَذٰلِكَ اَرْسَلْنٰكَ فِيْٓ
اُمَّةٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهَآ اُمَمٌ لِّتَتْلُوَا عَلَيْهِمُ الَّذِيْٓ اَوْحَيْنَآ اِلَيْكَ وَ
هُمْ يَكْفُرُوْنَ بِالرَّحْمٰنِ ؕ قُلْ هُوَ رَبِّيْ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۚ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَاِلَيْهِ
مَتَابِ ﴿۳۰﴾ وَلَوْ اَنَّ قُرْاٰنًا سُيِّرَتْ بِهِ الْجِبَالُ اَوْ قُطِّعَتْ بِهِ الْاَرْضُ
اَوْ كُلِّمَ بِهِ الْمَوْتٰى ؕ بَلْ لِّلّٰهِ الْاَمْرُ جَمِيْعًا ؕ اَفَلَمْ يَايْــَٔسِ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اَنْ
لَّوْ يَشَآءُ اللّٰهُ لَهَدَى النَّاسَ جَمِيْعًا ؕ وَلَا يَزَالُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا تُصِيْبُهُمْ
بِمَا صَنَعُوْا قَارِعَةٌ اَوْ تَحُلُّ قَرِيْبًا مِّنْ دَارِهِمْ حَتّٰى يَاْتِيَ وَعْدُ اللّٰهِ ؕ اِنَّ
اللّٰهَ لَا يُخْلِفُ الْمِيْعَادَ ﴿۳۱﴾ وَلَقَدِ اسْتُهْزِئَ بِرُسُلٍ مِّنْ قَبْلِكَ فَاَمْلَيْتُ
لِلَّذِيْنَ كَفَرُوْا ثُمَّ اَخَذْتُهُمْ ۟ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ ﴿۳۲﴾ اَفَمَنْ هُوَ قَآئِمٌ
عَلٰى كُلِّ نَفْسٍۭ بِمَا كَسَبَتْ ۚ وَجَعَلُوْا لِلّٰهِ شُرَكَآءَ ؕ قُلْ سَمُّوْهُمْ ؕ اَمْ تُنَبِّــُٔوْنَهٗ
بِمَا لَا يَعْلَمُ فِى الْاَرْضِ اَمْ بِظَاهِرٍ مِّنَ الْقَوْلِ ؕ بَلْ زُيِّنَ لِلَّذِيْنَ كَفَرُوْا
مَكْرُهُمْ وَصُدُّوْا عَنِ السَّبِيْلِ ؕ وَمَنْ يُّضْلِلِ اللّٰهُ فَمَا لَهٗ مِنْ هَادٍ ﴿۳۳﴾

27. అవిశ్వాసులు, "ఎందులకు అతని యొద్దకు అతని ప్రభువు నుండి సూచన రాలేదు" అని పలుకుచున్నారు. "దేవు(డు తాను కోరిన వారిని మార్గమునుండి తప్పించుచున్నా(డు. అతని వైపునకు వచ్చిన వారికి తన మార్గము చూపుచున్నా(డు" అని పలుకుము. 28. వారు విశ్వసించిన వారు. వారి హృదయములు దేవుని ధ్యానించుట వలన శాంతి పొందుచున్నవి వినుము. దేవుని ధ్యానించుట వలన హృదయములు శాంతి పొందుచున్నవి. 29. ఎవరు విశ్వసించి సత్కార్యములు చేసిరో వారికి అనందమును, మంచి నివాసమును గలవు. 30. ఇటులే, మేము నీకు పంపిన సందేశమును జనులకు వినిపించుటకు నిన్ను వారి యొద్దకు పంపితిమి. వారికి ముందు అనేక జాతులవారు గడచియున్నారు. వారు రహ్మానును తిరస్కరించిరి. అత(డే నా ప్రభువు. అత(డు తప్ప వేఱు పూజ్యు(డు లే(డు. అతని పైననే నేను అధార పడితిని. అతని వైపునకే నేను మరలుదును' అని ఓ ప్రవక్త! పలుకుము. 31. ఏదైన ఒక గ్రంథముఉండి దాని వలన కొండలు కదలు నట్లు చేయ(బడినను లేదా దానిచే భూమి బ్రద్దలు చేయ(బడినను లేదా దాని వలన మృతులు మాటలాడునట్లు చేయ(బడినను అది యీ ఖురానే అయి యుండును. సర్వకార్యములు దేవుని చేతిలో నున్నవి. విశ్వసించినవారు. దేవు(డు" కోరినచో జనులందఱికిని సన్మార్గము చూపును అని తెలిసియు వారు తృప్తిపడలేదా! దేవుని వాగ్ధానము వచ్చునంత వఱకును అవిశ్వాసులకు వారి కర్మలకై ఎల్లపుడును. ఏదైనా ఒక అపద గలుగుచునే యుండును. లేదా అది వారి యిండ్లకు సమీపమున పడుచునే యుండును. దేవు(డు ఎప్పటికిని తన వాగ్దానమునకు వ్యతిరేకముగా చేయ(డు. 32. నీకు పూర్వము వచ్చిన అనేక ప్రవక్తలు ఎగతాళి చేయ(బడిరి. కావున తిరస్కరించినవారికి నేను వ్యవధి నిచ్చితిని. ఆ పిదప వారిని పట్టితిని. కావున నాశిక్ష యెట్లుండెనో (చూచితివా!) 33. ఏమి ప్రతి ఆత్మ చేసిన దాని నెఱుంగువా(డు విగ్రహములను సరిపోలునా! వారుదేవునికి భాగస్తులుగా

34. లహుమ్-తేజేబున్-ఫిల్-హేయా-తిద్-దున్యా-వ-ల-
తజే-బుల్-ఆఖిరతి-అషఖ్ ఖు-వ-మా-లహుమ్-
మినల్లాహి-మిన్-వాఖ్. 35. మసలుల్-జన్న-తిల్-లతీ-
వు-ఇదల్-ముత్తఖూన. తజ్‌రీ-మిన్-తహ్‌తి-హల్-
అన్‌హారు. ఉకులుహా-దాఇ-మున్-వ-జిల్లుహా. తిల్క-
ఉఖ్-బల్-లజీనత్-తఖౌ-వ-ఉఖ్-బల్-కాఫిరీ-నన్నార్.
36. వల్ల-జీన-ఆతైనా-హుముల్-కితాబ-యఫ్-రహూన-
బిమా-ఉన్-జిల-ఇలైక-వ-మినల్. అహ్-జాబి-మన్-
యున్‌కిరు-బత్-జహూ. ఖుల్-ఇన్నమా-ఉమిర్తు-తేన్-
అత్-బుదల్లాహ-వలా-ఉష్‌రిక-బిహీ. ఇలైహి-అద్‌ఊ-వ-
ఇలైహి-మ-ఆబ్. 37. వ-కజాలిక-అన్-జల్నాహు-
హుక్మన్-అర-బియ్యన్-వల-ఇనిత్-తబ-అత-అహ్-వా-
అహుమ్-బత్‌ద-మా-జాఅక-మినల్. ఇల్మి-మాలక-
మినల్లాహి-మిన్-వలియ్యిన్-వలా-వాఖ్. 38. వల-ఖద్-
అర్-నల్నా-రుసు-లమ్-మిన్-ఖబ్లిక-వ-జఅల్నా-
లహుమ్-అజ్-వాజన్-వ-జుర్రి-య్యతన్. వ-మా-కాన-లి
-రసూలిన్-అన్-యాతియ-బి-ఆయతిన్-ఇల్లా-బిఇజ్-
నిల్లాహి-లికుల్లి-అజలిన్-కితాబ్. 39. యమ్-హుల్లాహు-
మా-యషాఉ-వ-యుస్-బితు-వ-ఇన్‌దహూ-ఉమ్ముల్-
కితాబ్. 40. వ-ఇమ్మా-నురి-యన్నక-బత్‌జల్-లజీ-నఇ-
దుహుమ్-ఔ-నత-వఫ్ఫ-యన్నక-ఫ-ఇన్నమా-అలైకల్-
బలాగు-వ-అలైనల్-హిసాబ్. 41. అవ-లమ్-యరౌ-
అన్నా-నాతిల్-అర్జ-నన్-ఖుసుహా-మిన్-అత్-రాఫిహా.
వల్లాహు-యహ్‌కుము-లా-ముఅఖ్ ఖిబ-లి-హుక్-మిహీ-
వ-హువ-సరీఉల్-హిసాబ్.

لَهُمْ عَذَابٌ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَلَعَذَابُ الْاٰخِرَةِ اَشَقُّ ۚ وَمَا
لَهُمْ مِّنَ اللّٰهِ مِنْ وَّاقٍ ﴿۳۴﴾ مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِيْ وُعِدَ الْمُتَّقُوْنَ ؕ
تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ ؕ اُكُلُهَا دَآئِمٌ وَّظِلُّهَا ؕ تِلْكَ عُقْبَى
الَّذِيْنَ اتَّقَوْا ۖ وَّعُقْبَى الْكٰفِرِيْنَ النَّارُ ﴿۳۵﴾ وَالَّذِيْنَ اٰتَيْنٰهُمُ
الْكِتٰبَ يَفْرَحُوْنَ بِمَاۤ اُنْزِلَ اِلَيْكَ وَمِنَ الْاَحْزَابِ مَنْ يُّنْكِرُ
بَعْضَهٗ ؕ قُلْ اِنَّمَاۤ اُمِرْتُ اَنْ اَعْبُدَ اللّٰهَ وَلَاۤ اُشْرِكَ بِهٖ ؕ اِلَيْهِ
اَدْعُوْا وَاِلَيْهِ مَاٰبِ ﴿۳۶﴾ وَكَذٰلِكَ اَنْزَلْنٰهُ حُكْمًا عَرَبِيًّا ؕ وَلَئِنِ
اتَّبَعْتَ اَهْوَآءَهُمْ بَعْدَ مَا جَآءَكَ مِنَ الْعِلْمِ ۙ مَا لَكَ مِنَ اللّٰهِ
مِنْ وَّلِيٍّ وَّلَا وَاقٍ ﴿۳۷﴾ وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا رُسُلًا مِّنْ قَبْلِكَ وَ ع
جَعَلْنَا لَهُمْ اَزْوَاجًا وَّذُرِّيَّةً ؕ وَمَا كَانَ لِرَسُوْلٍ اَنْ يَّاْتِيَ
بِاٰيَةٍ اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِ ؕ لِكُلِّ اَجَلٍ كِتَابٌ ﴿۳۸﴾ يَمْحُوا اللّٰهُ مَا يَشَآءُ
وَيُثْبِتُ ۚۖ وَعِنْدَهٗۤ اُمُّ الْكِتٰبِ ﴿۳۹﴾ وَاِنْ مَّا نُرِيَنَّكَ بَعْضَ
الَّذِيْ نَعِدُهُمْ اَوْ نَتَوَفَّيَنَّكَ فَاِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلٰغُ وَعَلَيْنَا
الْحِسَابُ ﴿۴۰﴾ اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّا نَاْتِي الْاَرْضَ نَنْقُصُهَا مِنْ اَطْرَافِهَا ؕ
وَاللّٰهُ يَحْكُمُ لَا مُعَقِّبَ لِحُكْمِهٖ ؕ وَهُوَ سَرِيْعُ الْحِسَابِ ﴿۴۱﴾

ఏర్పఱచుచున్నారు. మీరు వారి పేర్లను తెలుపుఁడు. లేదా భూమిలో దేవునికి తెలియని దానిని మీరాతనికిఁ దెలుపుచున్నారా! లేదా పైకి మాటలాడుచున్నారా! అని పలుకుము. అట్లు కాదు. అవిశ్వాసులకు తమ కుట్రలు మంచివిగా తోఁచుచున్నవి. వారు మార్గమునుండి ఆటంకపఱుపఁబడిరి. దేవుఁడు ఎవరికి దారి తప్పించునో వారికి ఎవఁడును సన్మార్గము చూపలేఁడు. 34. వారికి ఇహలోక జీవిత మందు శిక్ష యున్నది. పరలోకములోని శిక్ష చాల కఠినమైనది. దేవుని (శిక్ష) నుండి వారిని రక్షించువాఁడెవఁడును లేఁడు. 35. భక్తులకు వాగ్దానము చేయఁబడిన స్వర్గము యొక్క ప్రతి విషయము ఇది. అందు కాలువలు ప్రవహించుచున్నవి. అందలి ఫలములును నీడయు సదా ఉండునవి. అది భయభక్తులుగల వారికి ఫలితము. అవిశ్వాసులకు ఫలితముగా నరకాగ్ని గలదు. 36. ఎవరికి మేము గ్రంథము నొసంగితిమో వారు నీకు పంపిన దానివలన సంతసించుచున్నారు. కొందఱు జనులు దానిలోని కొంత భాగమును తిరస్కరింతురు. "దేవునినే పూజింపవలెను అనియు అతనికి సాటి కల్పింపరాదు అనియు నాకు ఆజ్ఞయైనది. నేను అతని వైపునకు పిలుచుచున్నాఁడను. అతని వైపునకే నేను మరలుదును" అని ఓ ప్రవక్త! పలుకుము. 37. ఇటులే మేము ఖురానును అరబీ భాషలో నొక ఆజ్ఞగా పంపితిమి. నీకు విద్య (జ్ఞానము) వచ్చిన పిదప వారి కోరికలను నీవు అనుసరించితివేని దేవుని (శిక్ష) నుండి నిన్ను తప్పించి రక్షించువాఁడెవఁడును లేఁడు. 38. నీకు పూర్వము మేము. అనేక ప్రవక్తలను పంపియున్నాము. మేము వారికి భార్యలను బిడ్డలను నొసంగితిమి. ఏ ప్రవక్తయు దేవుని సెలవు లేక ఏ సూచనయుఁ దీసికొనివచ్చి యుండలేదు. దానికొక కాలము వ్రాయఁబడి యున్నది. 39. దేవుఁడు తాను కోరునది తుడిచి వేయును. స్థిరపఱచును. అతని యొద్ద అసలు గ్రంథమున్నది. 40. మేము వారికిఁ జేయు వాగ్దానములో నేదైన నీకు చూపినను నీ ప్రాణమును దీసికొని పోయినను ప్రచారము చేయుటయే నీ పని. మా పని లెక్కచూచుట. 41. మేము భూమిని దాని కొనలనుండి తగ్గించుచు వచ్చుట వారు చూచుట లేదా! దేవుఁడు ఆజ్ఞాపించును. అతని యాజ్ఞను రద్దుచేయు వాఁడెవఁడునులేఁడు. అతఁడు శీఘ్రముగా లెక్క చూచువాఁడు.

42. వ-ఖేద్-మక-రల్-లజీన-మిన్-ఖబ్-లిహిమ్-ఫ-లిల్లాహిల్-మక్రు-జమీఅన్. యఅ్-లము-మా-తక్-సిబు-కుల్లు-నఫ్-సిన్-వస-యఅ్-ల-ముల్-కుఫ్ఫారు-లి-మన్-ఉఖ్-బద్-దార్. 43. వ-యఖూ-లుల్-లజీన-కఫరూ-లస్-త-ముర్-సలన్. ఖుల్-కఫా-బిల్లాహి-షహీదమ్-బైనీ-వ-బైన-కుమ్-వ-మన్-ఇన్-దహూ-ఇల్-ముల్-కితాబ్.

సూరయె ఇబ్రాహీమ్ 14. మక్కీ, రుకూ-7, ఆయతెఁ-52

బిస్మిల్లా హిర్రహ్మా నిర్రహీమ్.

1.2. అలిఫ్-లామ్‌రా. కితాబున్-అన్-జల్నాహు-ఇలైక-లి-తుఖ్-రిజన్నాస-మినజ్-జులుమాతి-ఇలన్-నూరి. బి-ఇజ్‌ని-రబ్బిహిమ్-ఇలా-సిరాతిల్-అజీజిల్-హమీ-దిల్లా-హిల్-లజీ-లహూ-మా-ఫిస్-సమా-వాతి-వమా-ఫిల్-అర్‌జి. వ-వై-లుల్-లిల్-కాఫి-రీన-మిన్-అజా-బిన్-షదీద్. 3. అల్-లజీన-యస్‌త-హిబ్బూ-నల్-హయాతద్-దున్యా-అలల్-ఆఖిరతి-వ-య-సుద్దూన-అన్-సబీ-లిల్లాహి-వ-యబ్-గూనహా-ఇవ-జన్. ఉలా-ఇక-ఫీ-జలా-లిమ్-బఈద్. 4. వమా-అర్-సల్నా-మిర్-రసూలిన్-ఇల్లా-బి-లిసాని-ఖౌమిహీ-లి-యుబయ్యిన-లహుమ్-ఫ-యు-జిల్-లుల్లాహు-మన్-యషాఉ-వ-యహ్‌దీ-మన్‌యషాఉ-వ-హువల్-అజీజుల్-హకీమ్. 5. వల-ఖద్-అర్-సల్నా-మూసా-బి-ఆయాతినా-అన్-అఖ్‌రిజ్-ఖౌమక-మినజ్-జులు-మాతి-ఇలన్-నూరి-వ-జక్కిర్-హుమ్-బి-అయ్యా-మిల్లాహి- ఇన్న-ఫీ-జాలిక-ల-ఆయా-తిల్-లికుల్లి-సబ్బారిన్-షకూర్.

وما ابرئ ١٣ — ٢٥٦ — ابرٰهيم ١٤

وَقَدْ مَكَرَ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلِلّٰهِ الْمَكْرُ جَمِيْعًا ۭ يَعْلَمُ
مَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ ۭ وَسَيَعْلَمُ الْكُفّٰرُ لِمَنْ عُقْبَى الدَّارِ ﴿٤٢﴾
وَيَقُوْلُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَسْتَ مُرْسَلًا ۭ قُلْ كَفٰى بِاللّٰهِ شَهِيْدًاۢ
بَيْنِيْ وَبَيْنَكُمْ ۙ وَمَنْ عِنْدَهٗ عِلْمُ الْكِتٰبِ ﴿٤٣﴾ ع

سُوْرَةُ اِبْرٰهِيْمَ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ اِثْنَتَانِ وَّخَمْسُوْنَ اٰيَةً وَّسَبْعُ رُكُوْعَاتٍ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

الۗرٰ ۣ كِتٰبٌ اَنْزَلْنٰهُ اِلَيْكَ لِتُخْرِجَ النَّاسَ مِنَ الظُّلُمٰتِ اِلَى
النُّوْرِ ڏ بِاِذْنِ رَبِّهِمْ اِلٰى صِرَاطِ الْعَزِيْزِ الْحَمِيْدِ ﴿١﴾ اللّٰهِ الَّذِيْ لَهٗ مَا
فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ ۭ وَوَيْلٌ لِّلْكٰفِرِيْنَ مِنْ عَذَابٍ شَدِيْدِۨ ﴿٢﴾
الَّذِيْنَ يَسْتَحِبُّوْنَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا عَلَي الْاٰخِرَةِ وَيَصُدُّوْنَ عَنْ
سَبِيْلِ اللّٰهِ وَيَبْغُوْنَهَا عِوَجًا ۭ اُولٰۗىِٕكَ فِيْ ضَلٰلٍۢ بَعِيْدٍ ﴿٣﴾ وَمَآ
اَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُوْلٍ اِلَّا بِلِسَانِ قَوْمِهٖ لِيُبَيِّنَ لَهُمْ ۭ فَيُضِلُّ اللّٰهُ
مَنْ يَّشَاۗءُ وَيَهْدِيْ مَنْ يَّشَاۗءُ ۭ وَهُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ﴿٤﴾ وَلَقَدْ
اَرْسَلْنَا مُوْسٰى بِاٰيٰتِنَآ اَنْ اَخْرِجْ قَوْمَكَ مِنَ الظُّلُمٰتِ اِلَى النُّوْرِ ڏ
وَذَكِّرْهُمْ بِاَيّٰىمِ اللّٰهِ ۭ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُوْرٍ ﴿٥﴾

منزل ٣

42. వారికి పూర్వమున్నవారు కుట్రలు పన్నియున్నారు. అన్ని కుట్రలు దేవుని చేతిలో నున్నవి. ప్రతి ఆత్మ చేయు కర్మలను ఆతఁడెఱుంగు చున్నాఁడు. పరలోక ఫలితము ఎవరికి నున్నదో అవిశ్వాసులు తెలిసికొనఁగలరు. 43. అవిశ్వాసులు "నీవు ప్రవక్తవు కావు" అని పలుకుచున్నారు. "నా మధ్యను మీ మధ్యను దేవుఁడును. ఎవరికి గ్రంథము తెలియునో వారును సాక్షులుగ చాలును అని" ఓ ప్రవక్త! పలుకుము.

సూరయె ఇబ్రాహీమ్ 14. మక్కీ 52 వాక్యములు.

అమిత దయాళువును ప్రేమించువాడునగు అల్లాహ్ః పేరున

1,2, అలిఫ్‌లామ్‌రా (నేను దేవుఁడును. మీరు చేయు సర్వము చూచుచున్నాఁడను.) నీవు ప్రజలను అంధకారముల నుండి సర్వశక్తుఁడును స్తవనీయుఁడునగు దేవుని మార్గము అనెడి వెలుఁగు వైపునకు ఆతని సెలవుచే తెచ్చుటకు ఈ గ్రంథము నీకుఁ బంపితిమి. ఆకాశములలోను భూమిలో నున్న సమస్తము ఆ దేవునిదే. అవిశ్వాసులకు కఠిన శిక్ష అనెడి యాపద యున్నది. 3. ఆయవిశ్వాసులు పరలోకమునకు బదులుగ ఇహలోక జీవనమును ప్రేమించుచున్నారు. వారు దేవుని మార్గమునుండి ఆటంకపఱచుచు అందు వంకరలు కనిపెట్టఁ గోరుచున్నారు. వారు చాల దూరపు తప్పుదారిలో పడియున్నారు. 4. జనులకుఁ దెలుపుటకు ఆయా జనుల భాష తెలిసినట్టి ప్రవక్తలను పంపియున్నారము. ఆ పిదప దేవుఁడు తాను కోరినవారికి సన్మార్గము చూపుచున్నాఁడు. ఆతఁడు సర్వశక్తుఁడు. వివేచనాపరుఁడు. 5. మేము మూసాకు మా సూచనలనిచ్చి పంపి, "నీజనులను అంధకారము నుండి వెలుగునకు తెమ్ము. దేవుని దినములు వారికి జ్ఞప్తికి తెమ్ము. నిశ్చయముగ అందు, సహించి కృతజ్ఞత చూపు వారికి సూచనలు గలవు" అని మేము పలికితిమి.

6. వ-ఇజ్-ఖాల-మూసా-లి-ఖౌమి-హిజ్-కురూ-నిత్.
మతల్లాహి-తలై-కుమ్-ఇజ్-అన్-జాకుమ్-మిన్. ఆలి-ఫిర్-
ఔన-యసూ-మూనకుమ్-సూఅల్-అజాబి-వ-యుజబ్బి-
హూన-అబ్-నాఅకుమ్-వ-యస్-తహ్-యూన-నిసా-
అకుమ్. వ-ఫీ-జాలికుమ్-బలా-ఉమ్-మిర్-రబ్బి-కుమ్-
అజీమ్. 7. వ-ఇజ్-తఅజ్-జన-రబ్బు-కుమ్-లఇన్-షకర్-
తుమ్-ల-అజీ, దన్న-కుమ్-వ-ల-ఇన్-కఫర్-తుమ్-ఇన్న-
అజాబీ-ల-షదీద్. 8. వ-ఖాల-మూసా-ఇన్-తక్-ఫురూ-
అన్-తుమ్-వ-మన్-ఫిల్-అర్జి-జమీ-అన్-ఫ-
ఇన్నల్లాహ-ల-గనియ్యున్-హమీద్. 9. అలమ్-
యాతికుమ్-నబ-ఉల్-లజీన-మిన్-ఖబ్-లికుమ్-ఖౌమి-
నూహిన్-వ-ఆదిన్-వ-సమూద్. వల్లజీన-మిమ్-బఅ్-
దిహిమ్. లా-యఅ్-లము-హుమ్-ఇల్-లల్లాహు. జా-అత్-
హుమ్-రుసు-లుహుమ్-బిల్-బయ్యి-నాతి-ఫ-రద్దూ-ఐ-ది-
యహుమ్-ఫీ-అఫ్-వాహి-హిమ్-వ-ఖాలూ-ఇన్నా-కఫర్నా-
బిమా-ఉర్-సిల్తుమ్-బిహీ-వ-ఇన్నా-లఫీ-షక్కిమ్-మిమ్మా-
తద్-ఊననా-ఇలైహి-మురీబ్. 10. ఖాలత్-రుసు-లుహుమ్-
అ-ఫిల్లాహి-షక్కున్-ఫాతి-రిస్-సమా-వాతి-వల్-అర్జి.
యద్-ఊకుమ్-లి-యగ్-ఫిర-లకుమ్-మిన్-జునూ-
బికుమ్-వ-యు-అఖ్-ఖిర కుమ్-ఇలా-అజ-లిమ్-
ముసమ్మన్. ఖాలూ-ఇన్-అన్తుమ్-ఇల్లా-బష-రుమ్-మిస్-
లునా. తురీ-దూన-అన్-త-సుద్దూనా-అమ్మా-కాన-యఅ్-
బుదు-ఆబా-ఉనా-ఫాతూనా-బి-సుల్-తానిమ్-ముబీన్.

9 وَاِذْ قَالَ مُوْسٰى لِقَوْمِهِ اذْكُرُوْا نِعْمَةَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ اِذْ
اَنْجٰىكُمْ مِّنْ اٰلِ فِرْعَوْنَ يَسُوْمُوْنَكُمْ سُوْٓءَ الْعَذَابِ وَ
يُذَبِّحُوْنَ اَبْنَآءَكُمْ وَيَسْتَحْيُوْنَ نِسَآءَكُمْ ۭ وَفِيْ ذٰلِكُمْ بَلَاۗءٌ
مِّنْ رَّبِّكُمْ عَظِيْمٌ ۝ وَاِذْ تَاَذَّنَ رَبُّكُمْ لَىِٕنْ شَكَرْتُمْ
لَاَزِيْدَنَّكُمْ وَلَىِٕنْ كَفَرْتُمْ اِنَّ عَذَابِيْ لَشَدِيْدٌ ۝ وَقَالَ
مُوْسٰٓى اِنْ تَكْفُرُوْٓا اَنْتُمْ وَمَنْ فِي الْاَرْضِ جَمِيْعًا ۙ فَاِنَّ
اللّٰهَ لَغَنِيٌّ حَمِيْدٌ ۝ اَلَمْ يَاْتِكُمْ نَبَؤُا الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِكُمْ
قَوْمِ نُوْحٍ وَّعَادٍ وَّثَمُوْدَ ڛ وَالَّذِيْنَ مِنْ بَعْدِهِمْ ڔ لَا
يَعْلَمُهُمْ اِلَّا اللّٰهُ ۭ جَاۗءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ فَرَدُّوْٓا
اَيْدِيَهُمْ فِيْٓ اَفْوَاهِهِمْ وَقَالُوْٓا اِنَّا كَفَرْنَا بِمَآ اُرْسِلْتُمْ بِهٖ
وَاِنَّا لَفِيْ شَكٍّ مِّمَّا تَدْعُوْنَنَآ اِلَيْهِ مُرِيْبٍ ۝ قَالَتْ رُسُلُهُمْ
اَفِي اللّٰهِ شَكٌّ فَاطِرِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۭ يَدْعُوْكُمْ
لِيَغْفِرَ لَكُمْ مِّنْ ذُنُوْبِكُمْ وَيُؤَخِّرَكُمْ اِلٰٓى اَجَلٍ مُّسَمًّى ۭ
قَالُوْٓا اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا ۭ تُرِيْدُوْنَ اَنْ تَصُدُّوْنَا
عَمَّا كَانَ يَعْبُدُ اٰبَاۗؤُنَا فَاْتُوْنَا بِسُلْطٰنٍ مُّبِيْنٍ ۝

6. మూసా తన జనులతో “మీకు ఫిరౌను జనులు ఘోరబాధలు గల్గించుచు, మీ పుత్రులను వధించి మీ
కుమార్తెలను సజీవులుగ వదలి పెట్టుచుండగ దేవుడు మిమ్ము రక్షించి గావించిన మేలును జ్ఞప్తిచేయుడు.
అందు మీకు గొప్ప పరీక్షయుండెను. 7. మీ ప్రభువు, మీరు కృతజ్ఞత చూపినచో హెచ్చుగా మీకు నొసంగుదును.
మీరు కృతఘ్నత చూపితిరేని నాశిక్ష చాల కఠినమైనది” అని మీకు తెలిపినది జ్ఞప్తిచేయుడు అని పలికెను. 8.
మూసా ‘మీరును భూమిపైనున్న వారందఱును దేవునిని తిరస్కరించినచో దేవుడు లెక్క చేయడు. అతడు
స్తవనీయుడు’ అని పలికెను. 9. ఏమి మీకు పూర్వముగడచిన నూహు, ఆదు, సమూదు అనెడి జాతులవారి
వృత్తాంతములును వారికి తరువాతి వారి విషయములును మీ వద్దకు రాలేదా. దేవుడు తప్ప వారి నెవరును
ఎఱుంగరు. వారి యొద్దకు వారి ప్రవక్తలు సూచనలు తీసికొని వచ్చిరి. ఆ పిదప వారు తమ చేతులను నోట
నుంచికొని “నిశ్చయముగా మేము మీకు పంపబడిన దానిని తిరస్కరించితిమి. మీరు దేనికై మమ్ముపిలుచుచున్నారో
దానిగూర్చి మేము చాల సందేహ పడియున్నారము” అని పలికిరి. 10. ఆ ప్రవక్తలు “ఏమి ఆకాశములను భూమిని
సృష్టించిన దేవుని విషయమున సందేహము గలదా! అతడు మీ పాపములను క్షమించుటకును, నియమింపబడిన
కాలము వచ్చువఱకు మిమ్ము వదలి పెట్టుటకును మిమ్ము పిలుచుచున్నాడు.” అని పలికిరి. జనులు “మీరు మా
వంటి మనుష్యులే గదా! మా తాత ముత్తాతలు పూజించుచున్న వాని నుండి మమ్ము ఆటంకపఱుపవలెనని మీరు
కోరుచున్నారు! కావున స్పష్టమైన ప్రమాణమును తీసికొని రండు” అని పలుకసాగిరి.

11. ఖాలత్-లహుమ్-రుసులుహుమ్-ఇన్-నహ్ను-ఇల్లా-
బష-రుమ్-మిస్-లుకుమ్-వ-లా-కిన్నల్లాహ-యమున్ను-
అలా-మన్-యషాఉ-మిన్ ఇబాదిహీ. వ-మా-కాన-లనా-
అన్-నాతి-యకుమ్-బి-సుల్-తానిన్-ఇల్లా-బి-ఇజ్-
నిల్లాహి. వ-అలల్లాహి-ఫల్-యత-వక్కలిల్-మూమినూన్.
12. వ-మా-లనా-అల్లా-నత-వక్కల-అలల్లాహి-వ-ఖద్-
హదానా-సుబులనా-వల-నస్-బి-రన్న-అలా-మా-ఆజై-
తు-మూనా. వ-అలల్లాహి-ఫల్-యత-వక్క-లిల్-ముత-
వక్కి-లూన్. 13. వ-ఖాలల్-లజీన-కఫరూ-లి-
రుసులిహిమ్-ల-నుఖ్-రిజన్నకుమ్-మిన్-అర్జినా-ఔ-ల-
తఊ-దున్న-ఫీ-మిల్లతినా. ఫ-ఔహా-ఇలైహిమ్-రబ్బుహుమ్-
ల-నుహ్-లికన్నజ్-జాలి-మీన్. 14. వల-నుస్-కినన్న-
కుముల్-అర్జ-మిమ్-బఅ్-దిహిమ్-జాలిక-లిమన్-ఖాఫ-
మఖామీ-వ-ఖాఫ-వఈది. 15. వస్-తఫ్-తహూ-వ-ఖాబ-
కుల్లు-జబ్బారిన్-అనీద్. 16. మిన్-వరా-ఇహీ-జహన్నము-
వ-యుస్ఖా-మిమ్-మాఇన్-సదీద్. 17. యత-జర్ర-ఉహూ-
వలా-యకాదు-యుసీగుహూ-వ-యాతీ-హిల్-మౌతు-
మిన్-కుల్లి-మకానిన్-వమా-హువ-బి-మయ్యితిన్-వ-
మిన్-వరా-ఇహీ-అజా-బున్-గలీజ్. 18. మసలుల్-లజీన-
కఫరూ-బి-రబ్బి-హిమ్-అఅ్-మాలు-హుమ్-క-రమా-
దినిష్-తద్దత్-బిహిర్-రీహు-ఫీ-యౌమిన్-ఆసిఫిన్. లా-
యఖ్-దిరూన-మిమ్మా-కసబూ-అలా-షై-ఇన్-జాలిక-
హువజ్-జలా-లుల్-బఈద్. 19. అలమ్-తర-అన్నల్లాహ-
ఖల-ఖస్-సమా-వాతి-వల్-అర్జ-బిల్-హఖ్ఖి. ఇన్-
యషా-యుజ్-హిబ్-కుమ్-వ-యాతి-బి-ఖల్ఖిన్-జదీద్.
20. వమా-జాలిక-అలల్లాహి-బి-అజీజ్.

قَالَتْ لَهُمْ رُسُلُهُمْ إِنْ نَّحْنُ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ يَمُنُّ
عَلٰى مَنْ يَّشَآءُ مِنْ عِبَادِهٖ ؕ وَمَا كَانَ لَنَآ اَنْ نَّاْتِيَكُمْ بِسُلْطٰنٍ
اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِ ؕ وَعَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُوْنَ ﴿١١﴾ وَمَا لَنَآ اَلَّا
نَتَوَكَّلَ عَلَى اللّٰهِ وَقَدْ هَدٰىنَا سُبُلَنَا ؕ وَلَنَصْبِرَنَّ عَلٰى مَآ
اٰذَيْتُمُوْنَا ؕ وَعَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُوْنَ ﴿١٢﴾ وَقَالَ الَّذِيْنَ
كَفَرُوْا لِرُسُلِهِمْ لَنُخْرِجَنَّكُمْ مِّنْ اَرْضِنَآ اَوْ لَتَعُوْدُنَّ فِيْ مِلَّتِنَا ؕ
فَاَوْحٰٓى اِلَيْهِمْ رَبُّهُمْ لَنُهْلِكَنَّ الظّٰلِمِيْنَ ﴿١٣﴾ وَلَنُسْكِنَنَّكُمُ الْاَرْضَ
مِنْۢ بَعْدِهِمْ ؕ ذٰلِكَ لِمَنْ خَافَ مَقَامِيْ وَخَافَ وَعِيْدِ ﴿١٤﴾ وَاسْتَفْتَحُوْا
وَخَابَ كُلُّ جَبَّارٍ عَنِيْدٍ ﴿١٥﴾ مِّنْ وَّرَآئِهٖ جَهَنَّمُ وَيُسْقٰى مِنْ مَّآءٍ
صَدِيْدٍ ﴿١٦﴾ يَّتَجَرَّعُهٗ وَلَا يَكَادُ يُسِيْغُهٗ وَيَاْتِيْهِ الْمَوْتُ مِنْ كُلِّ
مَكَانٍ وَّمَا هُوَ بِمَيِّتٍ ؕ وَمِنْ وَّرَآئِهٖ عَذَابٌ غَلِيْظٌ ﴿١٧﴾ مَثَلُ الَّذِيْنَ
كَفَرُوْا بِرَبِّهِمْ اَعْمَالُهُمْ كَرَمَادِ اِۨشْتَدَّتْ بِهِ الرِّيْحُ فِيْ يَوْمٍ عَاصِفٍ ؕ
لَا يَقْدِرُوْنَ مِمَّا كَسَبُوْا عَلٰى شَيْءٍ ؕ ذٰلِكَ هُوَ الضَّلٰلُ الْبَعِيْدُ ﴿١٨﴾
اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّ ؕ اِنْ يَّشَاْ يُذْهِبْكُمْ
وَيَاْتِ بِخَلْقٍ جَدِيْدٍ ﴿١٩﴾ وَّمَا ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ بِعَزِيْزٍ ﴿٢٠﴾

ع ٦ / ١٤

منزل ٣

11. ప్రవక్తలు వారితో "మేము కూడా మీ వంటి మనుష్యులమే. దేవుఁడు తన భక్తులలో తాను ఇష్టపడిన వారికి మేలు చేయుచున్నాఁడు. దేవుని సెలవు లేక మేము మీ యొద్దకు ప్రమాణము తీసికొని రాలేము. విశ్వాసులు దేవునిపై నాధారపడవలెను.12. మాకేమైనది. మేమెందులకు దేవునిపై నాధారపడము. అతఁడే మాకు మా మార్గములు చూపెను. మీరు మాకు కల్గించు కష్టములను మేము సహింతుము. ఆధారపడువారు దేవునిపైననే యాధారపడవలెను" అని పలికిరి. 13. అవిశ్వాసులు తమ ప్రవక్తలతో "తప్పక మేము మా భూమి (దేశము) నుండి మిమ్ము వెడలఁగొట్టుదుము. లేదా మీరు మా మతము లోనికి తిరిగిరండు" అని పలుకఁగా వారి ప్రభువు, "మేము దుర్మార్గులను నశింపఁజేయుదుము. 14. వారి పిదప ఆ భూమి మీఁద మిమ్ము నివసింపఁజేయుదుము. ఇది ఎవఁడు నా యెదుట నిలుచుటకు భయపడునో ఎవఁడు నా శిక్షను గూర్చిన వాగ్దానమునకు భయపడునో వాని కొఱకున్నది" అని ప్రవక్తలకు సందేశము పంపెను. 15. ప్రవక్తలు జయమును కోరిరి. ద్వేషియగు ప్రతి గర్వితుఁడును నష్టము పొందెను. 16. వానికి ఎదుట నరకమున్నది. వానికి చీమునీరు త్రాపుదురు. 17. వాఁడు దానిని గుటకలు గుటకలుగా త్రాగును. అది సులభముగా గొంతులోనికి పోవునది కాదు. వానికి ప్రతి దిక్కునుండి చావు వచ్చుచుండును. కాని వాఁడు చావఁడు. వానికి ముందు కఠినబాధ యున్నది. 18. తమ ప్రభువును తిరస్కరించిన వారి కర్మల (గతి) విషయము తుఫాను దినమున పెనుగాలి తగిలిన బూడిద వలె నున్నది. వారు తాము చేసిన కర్మలపై శక్తిపొందరు. అది చాల దూరపు దుర్మార్గము. 19. ఏమి, దేవుఁడు ఆకాశములను భూమిని స్థిరముగా సృష్టించుటను నీవు చూడలేదా! అతఁడు కోరినచో మిమ్ము నశింపఁజేసి క్రొత్త సృష్టిని చేయును. 20. అది దేవునికి కష్టమైనది కాదు.

21. వ-బరజూ-లిల్లాహి-జమీ-అన్-ఫ-ఖాలజ్-జుఅ-ఫాఉ-లిల్ల-జీన-నస్-తక్-బరూ-ఇన్నా-కున్నా-లకుమ్-తబ-అన్ ఫ-హల్-అన్తుమ్-ముగ్-నూన-అన్నా-మిన్-అజా-బిల్లాహి-మిన్-షైఇన్-ఖాలూ-లౌ-హదా-నల్లాహు-లహదై-నా-కుమ్-సవా-ఉన్-అలైనా-అ-జజిఅ్-నా-అమ్-సబర్నా-మాలనా-మిమ్-మహీస్. 22. వ-ఖాలష్-షైతాను-లమ్మా-ఖుజి-యల్-అమ్రు-ఇన్నల్లాహ-వఅద-కుమ్-వఅ్-దల్-హఖ్ఖి-వ-వఅత్తు-కుమ్-ఫ-అఖ్-లఫ్-తుకుమ్-వమా-కాన-లియ-అలై-కుమ్-మిన్-సుల్-తానిన్-ఇల్లా-అన్-దఔ-తుకుమ్-ఫస్-తజబ్-తుమ్-లీ-ఫలా-తలూమూనీ-వ-లూమూ-అన్-ఫుసకుమ్-మా-అన-బి-ముస్-రిఖి-కుమ్-వ-మా-అన్తుమ్-బి-ముస్-రి-ఖియ్య. ఇన్నీ-కఫర్తు-బిమా-అష్-రక్-తుమూని-మిన్-ఖబ్లు. ఇన్నజ్-జాలిమీన-లహుమ్-అజాబున్-అలీమున్. 23. వ-ఉద్-ఖిలల్-లజీన-ఆమనూ-వ-అమిలుస్-సాలిహాతి-జన్నాతిన్-తజ్రీ-మిన్-తహ్-తిహల్-అన్హారు-ఖాలిదీన-ఫీహా-బి-ఇజ్ని-రబ్బిహిమ్. త-హియ్యా-తుహుమ్-ఫీహా-సలామ్. 24. అలమ్-తర-కైఫ-జర-బల్లాహు-మసలన్-కలి-మతన్-తయ్యి-బతన్-క-షజ-రతిన్-తయ్యి-బతిన్-అస్-లుహా-సాబితున్-వ-ఫర్-ఉహా-ఫిస్-సమాఇ. 25. తూతీ-ఉకులహా-కుల్ల-హీనిమ్-బి-ఇజ్ని-రబ్బిహా. వ-యజ్-రిబుల్లా-హుల్-అమ్-సాల-లిన్నాసి-ల-అల్లహుమ్-యత-జక్కరూన్. 26. వ-మసలు-కలిమతిన్-ఖబీ-సతిన్-క-షజ-రతిన్-ఖబీ-స-తినిజ్-తుస్సత్-మిన్-ఫౌఖిల్-అర్జి-మా-లహా-మిన్-ఖరార్.

وما ابرئ ۱۳ ۲۵۹ ابراھیم ۱۴

وَبَرَزُوْا لِلّٰهِ جَمِيْعًا فَقَالَ الضُّعَفٰٓؤُا لِلَّذِيْنَ اسْتَكْبَرُوْٓا اِنَّا
كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ اَنْتُمْ مُّغْنُوْنَ عَنَّا مِنْ عَذَابِ اللّٰهِ مِنْ
شَيْءٍ قَالُوْا لَوْ هَدٰىنَا اللّٰهُ لَهَدَيْنٰكُمْ سَوَاۗءٌ عَلَيْنَآ اَجَزِعْنَآ اَمْ
صَبَرْنَا مَا لَنَا مِنْ مَّحِيْصٍ ﴿۲۱﴾ وَقَالَ الشَّيْطٰنُ لَمَّا قُضِيَ الْاَمْرُ
اِنَّ اللّٰهَ وَعَدَكُمْ وَعْدَ الْحَقِّ وَوَعَدْتُّكُمْ فَاَخْلَفْتُكُمْ وَمَا كَانَ
لِيَ عَلَيْكُمْ مِّنْ سُلْطٰنٍ اِلَّآ اَنْ دَعَوْتُكُمْ فَاسْتَجَبْتُمْ لِيْ فَلَا
تَلُوْمُوْنِيْ وَلُوْمُوْٓا اَنْفُسَكُمْ مَآ اَنَا بِمُصْرِخِكُمْ وَمَآ اَنْتُمْ بِمُصْرِخِيَّ
اِنِّىْ كَفَرْتُ بِمَآ اَشْرَكْتُمُوْنِ مِنْ قَبْلُ اِنَّ الظّٰلِمِيْنَ لَهُمْ
عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿۲۲﴾ وَاُدْخِلَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ
جَنّٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا بِاِذْنِ رَبِّهِمْ
تَحِيَّتُهُمْ فِيْهَا سَلٰمٌ ﴿۲۳﴾ اَلَمْ تَرَ كَيْفَ ضَرَبَ اللّٰهُ مَثَلًا كَلِمَةً
طَيِّبَةً كَشَجَرَةٍ طَيِّبَةٍ اَصْلُهَا ثَابِتٌ وَّفَرْعُهَا فِي السَّمَاۗءِ ﴿۲۴﴾
تُؤْتِيْٓ اُكُلَهَا كُلَّ حِيْنٍ بِاِذْنِ رَبِّهَا وَيَضْرِبُ اللّٰهُ الْاَمْثَالَ
لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُوْنَ ﴿۲۵﴾ وَمَثَلُ كَلِمَةٍ خَبِيْثَةٍ كَشَجَرَةٍ
خَبِيْثَةِ اجْتُثَّتْ مِنْ فَوْقِ الْاَرْضِ مَا لَهَا مِنْ قَرَارٍ ﴿۲۶﴾

منزل ۳

21. వారందఱును దేవుని యెదుట నిలుతురు. ఆ పిదప బలహీనులు, గర్వులతో "మేము మిమ్ము అనుసరించితిమి. కావున మీరు మమ్ముండి దేవుని శిక్షను కొంచెమైన తొలఁగింపఁగలరా" అని పలుకుదురు. వారు "దేవుఁడు మమ్ము సన్మార్గములో నడిపి యుండినచో మేము కూడ మిమ్ము సన్మార్గములో నడపియుందుము. ఇపుడు మేము సహింపక పోయినను సహించినను మా విషయమున సమానమే. మాకు మోక్షము లేదు" అని పలుకుదురు. 22. సర్వకార్యములఁగూర్చి తీర్పు అయినపుడు "నిశ్చయముగా దేవుఁడు మీకు సత్యమైన వాగ్దానము చేసియుండెను. నేను మీకు వాగ్దానము చేసితిని. పిదప దానికి వ్యతిరేకము చేసితిని. నాకు మీపై అధికారబలము లేకుండెను. నేను మిమ్ము పిలిచితిని. మీరు నా మాట అంగీకరించితిరి.కావున మీరు నన్ను నిందింపకుఁడు. మీరు మీ యాత్మలనే నిందించికొనుఁడు. నేను మీకు తోడుపడఁజాలను. మఱియు మీరు నాకు సహాయము చేయఁజాలరు. దీనికి ముందు మీరు నన్ను (దేవునితో) సమానునిఁగాఁజేసిన విషయము తిరస్కరించుచున్నాఁడను. నిశ్చయముగా దుర్మార్గులకు దుఃఖకరమైన శిక్షయున్నది" అని సైతాను పలుకును. 23. విశ్వసించి సత్కార్యములు చేసిన వారికి కాలువలు ప్రవహించు స్వర్గవనములున్నవి. అందువారు తమ ప్రభువుసెలవుచే సదా యుందురు. అందువారు సలామ్ అని అభినందించు కొందురు. 24. మంచిమాట మంచిచెట్టువలె నున్నది. దాని వేరు స్థిరముగా నాటుకొని యున్నది. దాని శాఖలు ఆకాశములో నున్నవి. 25. దేవుని సెలవుచే దాని ఫలములు ప్రతికాలములో లభించుచున్నవి. అను పోలికనెట్లు దేవుఁడు వివరించెనో నీవు చూడలేదా! జనులు గమనించుటకై దేవుఁడు పోలికలను వివరించుచున్నాఁడు. 26. చెడ్డమాట, భూమిపై నుండి పెల్లగింపఁబడి స్థిరత్వములేని చెడ్డ చెట్టువలె నున్నది.

27. యుసబ్బి-తుల్లా-హుల్-లజీన-ఆమనూ-బిల్-ఖౌ-
లిస్-సాబితి-ఫిల్-హయాతిద్-దున్యా-వ-ఫిల్-ఆఖిరతి-
వ-యుజిల్-లుల్లా-హుజ్-జాలి-మీన-వ-యఫ్-
అలుల్లాహు-మా-యషాఉ. 28. అలమ్-తర-ఇలల్-
లజీన-బద్దలూ-నిఅ్-మ-తల్లాహి-కుఫ్-రన్-వ-అ-హల్లూ-
ఖౌమ-హుమ్-దారల్-బవార్. 29. జహన్నమ-యస్-
లౌనహా-వ-బీసల్-ఖరార్. 30. వ-జఅలూ-లిల్లాహి-అన్-
దాదల్-లి-యుజిల్లూ-అన్-సబీలిహీ. ఖుల్-తమత్త-ఊ-
ఫ-ఇన్న-మసీ-రకుమ్. ఇలన్నార్. 31. ఖుల్-లి-ఇబా-
దియల్-లజీన-ఆమనూ-యు-ఖీ-ముస్-సలాత-వ-
యున్-ఫిఖూ-మిమ్మా-రజఖ్నా-హుమ్-సిర్రన్-వ-అలా-
నియతమ్-మిన్-ఖబ్లి-అన్-యాతియ-యౌముల్-లా-బై-
ఉన్-ఫీహి-వలా-ఖిలాల్ 32. అల్లా-హుల్లజీ-ఖల-ఖస్-
సమావాతి-వల్-అర్జ-వ-అన్-జల-మినస్-సమాఇ-మా-
అ్-ఫ-అఖ్-రజ-బిహీ-మినస్-సమ-రాతి-రిజ్-ఖల్-
లకుమ్-వ-సఖ్-ఖర-లకు-ముల్-ఫుల్క-లి-తజ్-రియ-
ఫిల్-బహ్రి-బి-అమ్రిహీ-వ-సఖ్-ఖర-లకుముల్-
అన్హార్. 33. వ-సఖ్-ఖర-లకుముష్-షమ్స-వల్-
ఖమర-దా-ఇబైని-వసఖ్-ఖర-లకుముల్-లైల-వన్-
నహార్. 34. వ-ఆతాకుమ్-మిన్-కుల్లి-మా-స-అల్-
తుమూహు. వ-ఇన్-త-ఉద్దూ-ని అ్-మతల్లాహి-లా-తుహ్-
సూహా. ఇన్నల్-ఇన్-సాన-ల-జలూమున్-కఫ్-ఫార్. 35.
వ-ఇజ్-ఖాల-ఇబ్రాహీము-రబ్బిజ్-అల్-హాజల్-బలద-
ఆమినన్-వజ్-నుబ్-నీ-వ-బనియ్యా-అన్-నఅ్- బుదల్-
అస్-నామ్.

يُثَبِّتُ اللّٰهُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا
وَفِي الْاٰخِرَةِ ۚ وَيُضِلُّ اللّٰهُ الظّٰلِمِيْنَ ۙ وَيَفْعَلُ اللّٰهُ مَا يَشَآءُ ﴿٢٧﴾
اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ بَدَّلُوْا نِعْمَتَ اللّٰهِ كُفْرًا وَّاَحَلُّوْا قَوْمَهُمْ
دَارَ الْبَوَارِ ﴿٢٨﴾ جَهَنَّمَ ۚ يَصْلَوْنَهَا ۚ وَبِئْسَ الْقَرَارُ ﴿٢٩﴾ وَجَعَلُوْا لِلّٰهِ
اَنْدَادًا لِّيُضِلُّوْا عَنْ سَبِيْلِهٖ ۗ قُلْ تَمَتَّعُوْا فَاِنَّ مَصِيْرَكُمْ
اِلَى النَّارِ ﴿٣٠﴾ قُلْ لِّعِبَادِيَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا يُقِيْمُوا الصَّلٰوةَ
وَيُنْفِقُوْا مِمَّا رَزَقْنٰهُمْ سِرًّا وَّعَلَانِيَةً مِّنْ قَبْلِ اَنْ
يَّاْتِيَ يَوْمٌ لَّا بَيْعٌ فِيْهِ وَلَا خِلٰلٌ ﴿٣١﴾ اَللّٰهُ الَّذِيْ خَلَقَ
السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَاَنْزَلَ مِنَ السَّمَآءِ مَآءً فَاَخْرَجَ بِهٖ
مِنَ الثَّمَرٰتِ رِزْقًا لَّكُمْ ۚ وَسَخَّرَ لَكُمُ الْفُلْكَ لِتَجْرِيَ فِي الْبَحْرِ
بِاَمْرِهٖ ۚ وَسَخَّرَ لَكُمُ الْاَنْهٰرَ ﴿٣٢﴾ وَسَخَّرَ لَكُمُ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ
دَآئِبَيْنِ ۚ وَسَخَّرَ لَكُمُ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ ﴿٣٣﴾ وَاٰتٰىكُمْ مِّنْ كُلِّ مَا
سَاَلْتُمُوْهُ ۗ وَاِنْ تَعُدُّوْا نِعْمَتَ اللّٰهِ لَا تُحْصُوْهَا ۗ اِنَّ الْاِنْسَانَ
لَظَلُوْمٌ كَفَّارٌ ﴿٣٤﴾ وَاِذْ قَالَ اِبْرٰهِيْمُ رَبِّ اجْعَلْ هٰذَا
الْبَلَدَ اٰمِنًا وَّاجْنُبْنِيْ وَبَنِيَّ اَنْ نَّعْبُدَ الْاَصْنَامَ ﴿٣٥﴾

27. దేవుఁడు స్థిరమైన మాటచే ఇహలోక జీవనమందును పరలోకమందును, విశ్వసించిన వారిని స్థిరపఱచును. దేవుఁడు అన్యాయస్థులను దారి తప్పించును. దేవుఁడు తాను కోరినది చేయును. 28. దేవుఁడు చేసిన మేలునకు బదులుగ కృతఘ్నత చూపి తమ జనులను వినాశ గృహమగు నరకములో దింపినవారిని నీవు చూడలేదా! 29. అందువారు ప్రవేశింతురు. అది చాల చెడ్డనివాసము. 30. వారు దేవునిమార్గమునుండి ప్రజలను తప్పించుటకై దేవునికి సమానులుగ (నితరులను) నియమించిరి. మీరు లాభములు పొందుఁడు. పిదప మీరు నరకాగ్ని వైపునకు పోవలసియున్నది. అని ఓ ప్రవక్తా! పలుకుము. 31. విశ్వసించినట్టి నా భక్తులతో "వారు నమాజులను స్థిరముగా సలుపవలెననియు వ్యాపారముగాని, స్నేహముగాని, చెల్లని దినము రాక మునుపే మేము వారికి నొసంగిన దానిలో రహస్యముగను, వెల్లడిగను ఖర్చు చేయవలెననియు" ఓ ప్రవక్త! పలుకుము. 32. ఎవఁడు ఆకాశములను భూమిని సృష్టించి ఆకాశమునుండి నీరు కురియించి దాని నుండి మీయాహారము కొఱకు ఫలములను పుట్టించెనో, అతఁడే దేవుఁడు. అతఁడు తన అనుజ్ఞచే సముద్రమున నావలు నడుచుటకు వానిని మీ అధీనము చేసెను. నదులను మీ వశము చేసెను. 33. మఱియు అతఁడు మీ కొఱకు సూర్యుని చంద్రుని సరిగా నొక నియమము నందుంచి యున్నాఁడు. రేయింబవళ్లను మీ పనికి నియోగించి యున్నాఁడు. 34. మీరు అడిగిన దానినంతయు మీ కొసంగి యున్నాఁడు. దేవుని యనుగ్రహములను లెక్కింపవలెనన్న మీరు లెక్కింపఁజాలరు. నిశ్చయముగా మానవుఁడు చాల అన్యాయస్థుఁడు. చాల కృతఘ్నుఁడు. 35. ఇబ్రాహీము "ఓ నా ప్రభువా! ఈ పురమును శాంతియుతమైనదిఁగా జేయుము. విగ్రహముల పూజనుండి నన్ను నా సంతానమును దూరముగా నుంచుము.

36. రబ్బి-ఇన్న-హున్న-అజ్-లల్న-కసీ-రమ్-మినన్-
నాసి-ఫ-మన్-తబి-తేనీ-ఫ-ఇన్నహూ-మిన్నీ-వ-మన్-
అసానీ-ఫ-ఇన్నక-గఫూరుర్-రహీమ్ 37. రబ్బనా-ఇన్నీ-
అస్-కన్తు-మిన్-జుర్రి-య్యతీ-బి-వాదిన్-గైరి-జీ-జర్-
ఇన్-ఇన్ద-బైతి-కల్-ముహర్రమి-రబ్బనా-లి-యుఖీ-
ముస్సలాత-ఫజ్-అల్-అఫ్-ఇ-దతమ్-మినన్-నాసి-
తహ్వీ-ఇలైహిమ్-వర్ జుఖ్-హుమ్-మినస్-సమ-రాతి. ల-
అల్ల-హుమ్-యష్-కురూన్. 38. రబ్బనా-ఇన్నక-త-అ్-
లము-మా-నుఖ్ఫీ-వమా-నుఅ్-లిను. వమా-యఖ్ఫా-
అలల్లాహి-మిన్-షై-ఇన్-ఫిల్-అర్జి-వలా-ఫిస్-సమాఇ.
39. అల్-హమ్-దు-లిల్లాహ-హిల్లజీ-వహబ-లీ-అలల్-
కిబరి-ఇస్మా-ఈల-వ ఇస్-హాఖ్. ఇన్న-రబ్బీ-ల-సమీ-
ఉద్. దుఆఇ. 40. రబ్బిజ్-అల్-నీ-ముఖీ-మస్-సలాతి-
వ-మిన్-జుర్రి-య్యతీ-రబ్బనా-వత-ఖబ్బల్-దు-ఆఇ. 41.
రబ్బ-నగ్-ఫిర్లీ-వలి-వాలి-దయ్య-వలిల్-మూమి-నీన-
యౌమ-యఖూ-ముల్-హిసాబ్. 42. వలా-తహ్-
సబన్నల్లాహ-గాఫిలన్-అమ్మా-యఅ్-మలుజ్-జాలి-మూన్.
ఇన్న-మా-యు-అఖ్-ఖిరు-హుమ్-లి-యౌ-మిన్-తష్-
ఖసు-ఫీహిల్-అబ్సార్. 43. ముహ్-తి-ఈన-ముఖ్-నిఈ-
రుఊ-సిహిమ్-లా-యర్-తద్దు-ఇలైహిమ్-తర్ఫు-హుమ్-వ-
అఫ్-ఇ-దతుహుమ్-హవాఉన్.

وما أبرئ ١٣ ٢٦١ ابراهيم ١٤

رَبِّ إِنَّهُنَّ أَضْلَلْنَ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ ۖ فَمَن
تَبِعَنِي فَإِنَّهُ مِنِّي ۖ وَمَنْ عَصَانِي فَإِنَّكَ غَفُورٌ
رَّحِيمٌ ﴿٣٦﴾ رَّبَّنَا إِنِّي أَسْكَنتُ مِن ذُرِّيَّتِي بِوَادٍ غَيْرِ
ذِي زَرْعٍ عِندَ بَيْتِكَ الْمُحَرَّمِ رَبَّنَا لِيُقِيمُوا
الصَّلَاةَ فَاجْعَلْ أَفْئِدَةً مِّنَ النَّاسِ تَهْوِي إِلَيْهِمْ
وَارْزُقْهُم مِّنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَشْكُرُونَ ﴿٣٧﴾ رَبَّنَا
إِنَّكَ تَعْلَمُ مَا نُخْفِي وَمَا نُعْلِنُ ۗ وَمَا يَخْفَىٰ عَلَى اللَّهِ
مِن شَيْءٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ ﴿٣٨﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي
وَهَبَ لِي عَلَى الْكِبَرِ إِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ ۚ إِنَّ رَبِّي لَسَمِيعُ
الدُّعَاءِ ﴿٣٩﴾ رَبِّ اجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلَاةِ وَمِن ذُرِّيَّتِي ۚ
رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ دُعَاءِ ﴿٤٠﴾ رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ
ع وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ يَقُومُ الْحِسَابُ ﴿٤١﴾ وَلَا تَحْسَبَنَّ
اللَّهَ غَافِلًا عَمَّا يَعْمَلُ الظَّالِمُونَ ۚ إِنَّمَا يُؤَخِّرُهُمْ
لِيَوْمٍ تَشْخَصُ فِيهِ الْأَبْصَارُ ﴿٤٢﴾ مُهْطِعِينَ مُقْنِعِي
رُءُوسِهِمْ لَا يَرْتَدُّ إِلَيْهِمْ طَرْفُهُمْ ۖ وَأَفْئِدَتُهُمْ هَوَاءٌ ﴿٤٣﴾

منزل ٣

36. ఓ నా ప్రభువా! అవి పెక్కుమందిని దుర్మార్గమున పడవేసినవి. కావున ఎవఁడు నన్ను అనుసరించెనో
వాఁడు నా వాఁడగును. ఎవఁడు నా మాట వినఁడో నీవు క్షమించువాఁడవు. దయగలవాఁడవు. 37. ఓ మా ప్రభువా!
నా సంతానములో కొందఱిని పైరుపండని ప్రదేశమున పవిత్రమైన నీ గృహము నొద్ద నివసింపఁజేసితిని. ఓ మా
ప్రభువా! వారు స్థిరముగా నమాజు సలుపుటకు (నివసింపఁజేసితిని.) కావున ప్రజలలో కొందఱి హృదయములను
వారి పక్షమున చేరునట్లు చేయుము. వారు కృతజ్ఞత చూపుటకై వారికి ఫలముల నొసంగుము. 38. ఓ మా ప్రభువా!
మేము దాఁచి చేయు నదియు, వెల్లడించి చేయు నదియు నీకు తెలియును. భూమిలోఁగాని ఆకాశములోఁగాని
యెద్దియు దేవునికి మఱుఁగులేదు. 39. ముసలి తనమున నాకు ఇస్మాయీలును ఇస్హాఖును ప్రసాదించిన దేవునికి
కృతజ్ఞత. నిశ్చయముగా నా ప్రభువు ప్రార్థనను వినుచున్నాఁడు. 40. ఓ మా ప్రభువా! నేనును, నా సంతానమును
నమాజు సలుపునట్లుగ చేయుము. ఓ నా ప్రభువా! నా ప్రార్థనను అంగీకరింపుము. 41. ఓ మా ప్రభువా! నన్నును, నా
తల్లిదండ్రులను విశ్వాసులను తీర్పుదినమునందు క్షమింపుము'' అని పలికినది నీవు జ్ఞప్తి చేయుము.42., 43.
దుర్మార్గులు చేయు కర్మలఁ గూర్చి దేవుఁడు అజాగ్రత్తగ నున్నాఁడని నీ వెప్పటికిని తలంపకుము. జనులు కన్నులు
తెఱచుకొని తమ తలలను పైకెత్తికొని పరుగెత్తుచు పోవునట్టి దినము వఱకు మాత్రము వారిని వదలిపెట్టి యున్నాఁడు.
ఆ దినమున వారి చూపులు వారికి మరల రావు. వారి హృదయములు ఖాళీయై యుండును.

44. వ-అన్-జిరిన్నాస-యౌమ-యాతీ-హిముల్-అజాబు-ఫ-యఖూలుల్-లజీన-జలమూ-రబ్బనా-అఖ్ఖిర్-నా-ఇలా-అజలిన్-ఖరీబిన్-నుజిబ్-దఅ్-వతక-వ-నత్-తబి-ఇర్-రుసుల. అవ-లమ్-తకూనూ-అఖ్-సమ్‌తుమ్-మిన్-ఖబ్లు-మా-లకుమ్-మిన్-జవాల్. 45. వ-సకన్-తుమ్-ఫీ-మసా-కి నిల్-లజీన-జలమూ-అన్-ఫుస-హుమ్-వ-తబయ్యన-లకుమ్-కైఫ-ఫఅల్నా-బిహిమ్-వ-జరబ్నా-లకుముల్ అమ్-సాల్. 46. వఖద్-మకరూ-మక్-రహుమ్-వ-ఇన్దల్లాహి-మక్-రుహుమ్. వఇన్-కాన-మక్-రుహుమ్-లి-తజూల-మిన్-హుల్-జిబాల్. 47. ఫలా-తహ్-సబన్న-ల్లాహ-ముఖ్-లిఫ-వఅ్దిహీ-రుసు-లహూ-ఇన్నల్లాహ-అజీజున్-జున్-తిఖామ్. 48. యౌమ-తుబద్ద-లుల్-అర్జు-గైరల్-అర్జి-వస్-సమా-వాతు-వ-బరజూ-లిల్లా-హిల్-వాహిదిల్-ఖహ్-హార్. 49. వ-తరల్-ముజ్-రిమీన-యౌ-మ ఇ-జిమ్-ముఖర్రి-నీన-ఫిల్-అస్ఫాద్. 50. సరాబీ లుహుమ్-మిన్-ఖతి-రానిన్-వ-తగ్‌షా-వుజూహ-హుమున్నార్. 51. లి-యజ్-జియల్లాహు-కుల్ల-నఫ్-సిమ్-మా-కసబత్-ఇన్నల్లాహ-సరీఉల్-హిసాబ్. 53. హాజా-బలాగుల్-లిన్నాసి-వలి-యున్‌జరూ-బిహీ-వలి-యఅ్-లమూ-అన్నమా-హువ-ఇలాహున్-వాహిదున్-వలి-యజ్-జక్కర-ఉలుల్-అల్బాబ్.

సూరతుల్ హిజ్ర్ 15 మక్కీ, రుకూ-6, ఆయతె-99

బిస్మిల్లా-హిర్రహ్మా నిర్రహీమ్

1. అలిఫ్-లామ్‌రా-తిల్కా-ఆయాతుల్-కితాబి-వ-ఖుర్-ఆనిమ్-ముబీన్.

ومآ ابرئ ١٣ ٢٦٢ الحجر ١٥

وَاَنْذِرِ النَّاسَ يَوْمَ يَاْتِيْهِمُ الْعَذَابُ فَيَقُوْلُ الَّذِيْنَ
ظَلَمُوْا رَبَّنَآ اَخِّرْنَآ اِلٰٓى اَجَلٍ قَرِيْبٍ ۙ نُّجِبْ دَعْوَتَكَ وَنَتَّبِعِ
الرُّسُلَ ؕ اَوَلَمْ تَكُوْنُوْٓا اَقْسَمْتُمْ مِّنْ قَبْلُ مَا لَكُمْ مِّنْ زَوَالٍ ۙ﴿٤٤﴾ وَّسَكَنْتُمْ
فِيْ مَسٰكِنِ الَّذِيْنَ ظَلَمُوْٓا اَنْفُسَهُمْ وَتَبَيَّنَ لَكُمْ كَيْفَ فَعَلْنَا بِهِمْ
وَضَرَبْنَا لَكُمُ الْاَمْثَالَ ﴿٤٥﴾ وَقَدْ مَكَرُوْا مَكْرَهُمْ وَعِنْدَ اللّٰهِ مَكْرُهُمْ
وَاِنْ كَانَ مَكْرُهُمْ لِتَزُوْلَ مِنْهُ الْجِبَالُ ﴿٤٦﴾ فَلَا تَحْسَبَنَّ اللّٰهَ مُخْلِفَ
وَعْدِهٖ رُسُلَهٗ ؕ اِنَّ اللّٰهَ عَزِيْزٌ ذُو انْتِقَامٍ ﴿٤٧﴾ ؕ يَوْمَ تُبَدَّلُ الْاَرْضُ
غَيْرَ الْاَرْضِ وَالسَّمٰوٰتُ وَبَرَزُوْا لِلّٰهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ ﴿٤٨﴾ وَتَرَى
الْمُجْرِمِيْنَ يَوْمَئِذٍ مُّقَرَّنِيْنَ فِي الْاَصْفَادِ ﴿٤٩﴾ ج سَرَابِيْلُهُمْ مِّنْ
قَطِرَانٍ وَّتَغْشٰى وُجُوْهَهُمُ النَّارُ ۙ﴿٥٠﴾ لِيَجْزِيَ اللّٰهُ كُلَّ نَفْسٍ مَّا
كَسَبَتْ ؕ اِنَّ اللّٰهَ سَرِيْعُ الْحِسَابِ ﴿٥١﴾ هٰذَا بَلٰغٌ لِّلنَّاسِ وَلِيُنْذَرُوْا
بِهٖ وَلِيَعْلَمُوْٓا اَنَّمَا هُوَ اِلٰهٌ وَّاحِدٌ وَّلِيَذَّكَّرَ اُولُوا الْاَلْبَابِ ﴿٥٢﴾ ع

سُوْرَةُ الْحِجْرِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ تِسْعٌ وَتِسْعُوْنَ اٰيَةً وَسِتُّ رُكُوْعَاتٍ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

الٓرٰ ۫ تِلْكَ اٰيٰتُ الْكِتٰبِ وَقُرْاٰنٍ مُّبِيْنٍ ﴿١﴾

منزل ٣

44. జనులకు శిక్ష లభించు దినమును గూర్చి వారిని భయపెట్టుము. అపుడు దుర్మార్గులు, "ఓ మా ప్రభువా! మమ్ము కొంత కాలము వదలి పెట్టుము. మేము నీ పిలుపును స్వీకరింతుము. నీ ప్రవక్తల ననుసరింతుము" అని పలుకుదురు. ఏమి! ఇంతకు ముందు మీకు వినాశము లేదని మీరు ప్రమాణము చేసి పలికియుండలేదా! 45. ఎవరు తమ యాత్మలకు అన్యాయములు చేసికొనిరో వారుండు స్థలముల యందు మీరు నివసించి యుంటిరి. మేము వారినేమి చేసితిమో మీకు స్పష్టముగా తెలిసెను. మేము మీకు అందఱి వృత్తాంతములను తెలిపితిమి" అని వారితో చెప్పఁబడును. 46. వారు కుట్రలు పన్నియున్నారు. దేవుని యొద్ద వారి కుట్రలున్నవి. వారి కుట్రల వలన పర్వతములు కదలఁజాలవు. 47. దేవుఁడు తన ప్రవక్తలకు జేసియున్న వాగ్దానమునకు వ్యతిరేకముగ తాను చేయును అని తలంపకుము. నిశ్చయముగా దేవుఁడు సర్వశక్తుఁడు. ప్రతీకారము చేయువాఁడు. 48. ఈ భూమి మఱొక భూమిగా, మాఱిపోయి, ఆకాశములు మాఱి పోవు దినమునందు అద్వితీయుఁడును సర్వశక్తుఁడును అగు దేవుని యెదుట సర్వజనులు నిలుతురు. 49. ఆ దినమునందు పాపాత్ముల కొక్కొక్కరికి, సంకెళ్ల తగిలింపఁబడును. 50. వారి బట్టలు గంధకముతో చేయఁబడినవిగ నుండును అగ్ని వారి మొగములను క్రమ్ముకొనును. 51. ప్రతివానికిని వాఁడు చేసిన కర్మల ఫలితము నొసంగుటకు దేవుఁడు అట్లు విధించును. నిశ్చయముగా దేవుఁడు శీఘ్రముగా లెక్కచూచువాఁడు. 52. ఈ ఖురాను సందేశము, ప్రజలకు భయబోధ చేయుటకును, దేవుఁడు ఒక్కఁడు అని జనులు తెలిసికొనుటకును, బుద్ధిమంతులు గమనించుటకును, పంపఁబడెను.

సూరయే హిజ్‌రి 15 మక్కీ 98 వాక్యములు

అమిత దయాళువును ప్రేమించువాడునగు అల్లాఃపేర

1.అలిఫ్-లామ్‌రా, ఇవి గ్రంథము యొక్కయు స్పష్టమగు ఖురాను యొక్కయు వాక్యములు.